

RP 77/2024 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning som kompletterar EU:s förordning om gröna obligationer

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att lagen om Finansinspektionen, värdepappersmarknadslagen och lagen om handel med finansiella instrument ändras. Syftet med propositionen är att ändra den nationella lagstiftningen med anledning av ikraftträdandet av EU:s förordning om gröna obligationer.

Genom EU:s förordning om gröna obligationer upprättas för emittenter samt originatorer av värdepapperisering en frivillig standard för europeiska gröna obligationer, en så kallad EuGB-standard, och för andra emittenter av obligationer som betonar miljöaspekter upprättas frivilliga rapporteringsmallar. I propositionen föreslås det att Finansinspektionen ska få befogenheter att effektivt övervaka de skyldigheter som gäller emittenter och originatorer som avses i EU:s förordning om gröna obligationer samt att påföra påföljder vid försummelse av dessa skyldigheter.

Lagarna avses huvudsakligen träda i kraft den 21 december 2024.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
MOTIVERING	3
1 Bakgrund och beredning	3
1.1 Bakgrund	3
1.2 Beredning	3
2 EU-rättsaktens målsättning och huvudsakliga innehåll	4
3 Nuläge och bedömning av nuläget	11
4 Förslagen och deras konsekvenser	15
4.1 De viktigaste förslagen	15
4.2 De huvudsakliga konsekvenserna	16
4.2.1 Ekonomiska konsekvenser	16
4.2.2 Miljökonsekvenser	17
4.2.3 Konsekvenser för myndigheterna	17
5 Alternativa handlingsvägar	18
5.1 Handlingsalternativen och deras konsekvenser	18
5.2 Handlingsmodeller som används eller planeras i andra medlemsstater	18
6 Remissvar	18
6.1 Sammandrag av utlåtandena	18
6.2 Utlåtanden om lagförslagen	19
7 Specialmotivering	20
7.1 Lag om Finansinspektionen	20
7.2 Värdepappersmarknadslagen	21
7.3 Lagen om handel med finansiella instrument	24
8 Bestämmelser på lägre nivå än lag	25
9 Ikraftträdande	25
10 Verkställighet och uppföljning	26
11 Förhållande till andra propositioner	27
11.1 Samband med andra propositioner	27
11.2 Förhållande till budgetpropositionen	27
12 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning	28
LAGFÖRSLAG	31
1. Lag om ändring av lagen om Finansinspektionen	31
2. Lag om ändring av värdepappersmarknadslagen	33
3. Lag om ändring av 3 kap. 8 § i lagen om handel med finansiella instrument	37
BILAGA	39
PARALLELLTEXTER	39
1. Lag om ändring av lagen om Finansinspektionen	39
2. Lag om ändring av värdepappersmarknadslagen	43
3. Lag om ändring av 3 kap. 8 § i lagen om handel med finansiella instrument	49

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

1.1 Bakgrund

Kommissionen lade den 6 juli 2021 fram ett lagstiftningsförslag om europeiska gröna obligationer (COM(2021) 391 final)¹. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2631 om europeiska gröna obligationer och frivilligt upplysningslämnande för obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara och för hållbarhetslänkade obligationer², nedan *EU:s förordning om gröna obligationer* eller *EU-förordningen*, antogs den 22 november 2023.

Syftet med EU:s förordning om gröna obligationer är att främja transparensen när det gäller miljöfaktorer i upplysningslämnande om obligationer som betonar miljöaspekter. EU:s förordning om gröna obligationer är en del av kommissionens bredare strategi för hållbar finansiering³ vars syfte är att främja investeringar i en ekonomi som är mer hållbar med tanke på miljön, samhället och god förvaltning samt förbättra finansmarknadens kunskaper om risker, möjligheter och andra aspekter i anslutning till hållbarheten.

Även om förordningen på EU-lagstiftningsnivå är direkt tillämplig lagstiftning, behöver i nationell lagstiftning göras sådana ändringar som tillämpningen av EU:s förordning om gröna obligationer kräver. De förslag till lagändringar som ingår i propositionen gäller Finansinspektionens befogenheter och möjligheter att påföra administrativa påföljder för i EU-förordningen avsedda emittenter och originatorer av europeiska gröna obligationer samt emittenter av obligationer som använder de frivilliga mallarna.

1.2 Beredning

Beredningen av EU-rättsakten

Kommissionens förslag behandlades i rådets arbetsgrupp för finansiella tjänster i undergruppen för hållbar finansiering. I april 2022 erhöll rådet ett förhandlingsmandat för trepartsmötet. Trepartsmötet inleddes i juli 2022. Preliminär politisk enighet med Europaparlamentet nåddes den 28 februari 2023 och den slutliga EU-förordningen antogs den 22 november 2023. EU-förordningen publicerades i Europeiska unionens officiella tidning den 30 november 2023 och trädde i kraft den 20 december 2023. EU-förordningen börjar i huvudsak tillämpas den 21 december 2024.

Finlands ståndpunkt om EU-förhandlingarna bildades utifrån kommissionens lagstiftningsförslag genom statsrådets skrivelse (U 43/2021 rd). Centralt när det gäller Finlands förhandlingsmål var att få till stånd en frivillig standard för gröna obligationer som främjar transparensen på marknaden samt investerarskyddet. Finlands förhandlingsmål uppnåddes i huvudsak i den slutliga EU-förordningen.

Beredningen av propositionen

¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=COM%3A2021%3A0391%3AFIN>

² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?qid=1707904211769&uri=CELEX%3A32023R2631>

³ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX%3A52021DC0390>

Regeringens proposition har beretts som tjänsteuppdrag vid finansministeriet under våren och sommaren 2024. I samband med beredningen har intressentgrupper hörts under remissbehandlingen mellan den 14 mars och den 24 april 2024.

2 EU-rättsaktens målsättning och huvudsakliga innehåll

Syftet med EU:s förordning om gröna obligationer är att på obligationsmarknaden öka transparensen i fråga om miljörelaterade faktorer och att på så sätt stärka investerarskyddet. Genom EU-förordningen skapas för obligationer en frivillig standard som innefattar krav som har samband med främjande av obligationens miljöaspekter, en tillsynsram och skyldigheter att lämna upplysningar. Endast obligationer som uppfyller kraven i den ovannämnda ramen får i fortsättningen i EU kallas *européiska gröna obligationer* eller *EuGB*. Genom EU-förordningen skapas dessutom frivilliga rapporteringsmallar för obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara och för hållbarhetslänkade obligationer⁴.

EU:s förordning om gröna obligationer består av fyra delar: kraven i anslutning till standarden för europeiska gröna obligationer, de krav som ställs på externa granskare, de frivilliga rapporteringsramarna för andra obligationer som betonar miljöaspekter och tillsynsramen för tillsyn över fullgörandet av skyldigheterna enligt förordningen. Mer information om ovannämnda delar finns nedan.

Europeiska gröna obligationer

I avdelning II i EU:s förordning om gröna obligationer anges krav för obligationer som i fortsättningen får använda beteckningen europeisk grön obligation eller EuGB. Skyldigheterna gäller användningen av intäkterna från obligationer (artiklarna 4–9), transparensen i upplysningarna och de externa granskningarna (artiklarna 10–15). Dessutom ställs ytterligare krav på värdepapperiserade europeiska gröna obligationer (artiklarna 16–19).

Ramen kan tillämpas av både privata och offentliga emittenter. Dessutom kan ramen tillämpas både på obligationer som emitterats enligt den så kallade bond-by-bond-modellen⁵ och på obligationer som emitterats enligt den så kallade portföljmodell⁶.

Intäkterna från europeiska gröna obligationer ska enligt huvudregeln investeras i ekonomiska verksamheter enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088, nedan *taxonomiförordningen* (artikel 4). De ekonomiska verksamheterna enligt taxonomiförordningen är sådana som ska främja åtminstone något av följande sex miljömål: 1)

⁴ Hållbarhetslänkade obligationer är obligationer vars villkor inbegriper någon hållbarhetsaspekt. Exempelvis priset på den finansiering som skaffas med obligationer kan bli förmånligare, om det företag som emitterar obligationen uppfyller det gränsvärde för utsläpp som fastställts i obligationsvillkoren före emissionen. Ofta är en hållbarhetslänkad obligation skräddarsydd för ett visst företag. Detta har väckt oro för eventuell grönmalning av hållbarhetslänkade obligationer.

⁵ Med bond-by-bond-modellen avses emission av obligationer i syfte att finansiera ett specifikt objekt, såsom ett företags anläggningsinvesteringar.

⁶ Med portföljmodellen avses en modell för emission av obligationer i syfte att finansiera en projektportfölj. Projektportföljen består av olika projekt för vilka finansiering söks. Innehållet i projektportföljen kan ändras under obligationens löptid. Således specificeras i villkoren för en enskild obligation inte alltid de projekt som finansieringen hänförs till. Portföljmodellen används vanligen av finansiella institut.

begränsning av klimatförändringar, 2) anpassning till klimatförändringar, 3) hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser, 4) omställning till en cirkulär ekonomi, 5) förebyggande och begränsning av miljöföroreningar samt 6) skydd och återställande av biologisk mångfald och ekosystem. Verksamheter enligt taxonomiförordningen får inte heller orsaka betydande skada för något av miljömålen och de ska uppfylla de sociala minimiskyddsåtgärderna och överensstämja med de tekniska granskningskriterier som har fastställts för olika ekonomiska verksamheter.⁷ Ramen för europeiska gröna obligationer tillåter att 15 procent av intäkterna från obligationerna placeras på annat sätt än i enlighet med taxonomiförordningen. Det är då fråga om sådana ekonomiska verksamheter för vilka det inte ännu i enlighet med taxonomiförordningen har fastställts tekniska granskningskriterier, varvid företagen inom sektorn inte i avsaknad av kriterier för sektorn kan uppfylla kraven i taxonomiförordningen, eller alternativt är det fråga om internationella sammanslutningars verksamheter som har samband med internationellt stöd eller utvecklingsbistånd enligt ramarna (artikel 5). Avsikten är att de tekniska granskningskriterier som fastställts med stöd av taxonomiförordningen ses över med några års mellanrum för att de senaste forskningsrönen ska kunna beaktas i kriterierna. En ändring av de tekniska granskningskriterierna innebär att för att en obligation efter ändringen av kriterierna ska kunna kallas för europeisk grön obligation, måste dess intäkter allokeras på nytt på ett sätt som är förenligt med de uppdaterade kriterierna inom loppet av sju år (artikel 8).

Om en europeisk grön obligation ska offentliggöras ett faktablad före emissionen (artikel 10), allokeringssrapporter om intäkterna (artikel 11) och en konsekvensrapport avseende obligationen efter det att obligationens intäkter har investerats (artikel 12). I fråga om faktabladet och allokeringssrapporterna ska det inhämtas en granskning av en extern granskare, men när det gäller konsekvensrapporten är det frivilligt att inhämta en granskning av en extern granskare. Emittenter ska på sina webbplatser offentliggöra ovannämnda information och en eventuell kapitalutgiftsplan enligt artikel 7 samt underrätta Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, nedan *Esma*, och i tillämpliga fall de behöriga myndigheterna om offentliggörandet (artikel 15). EU-förordningen innehåller fyra bilagor där det ställs mer detaljerade krav på innehållet i faktabladet (bilaga I), allokeringssrapporten (bilaga II), konsekvensrapporten (bilaga III) samt granskningarna före och efter emission och av konsekvensrapporter (bilaga IV).

Emittenten av obligationen ska i ett prospekt för obligationen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG, nedan *prospektförordningen*, nämna att det är fråga om en obligation som omfattas av ramen för europeiska gröna obligationer. Endast statliga emittenter kan avvika från denna skyldighet (artikel 14). Dessutom kan statliga emittenter, om de så önskar, anlita statsrevisorer för granskning efter emission när det gäller granskningen av allokeringen av intäkterna. En extern granskare ska dock också i detta fall göra en granskning av om intäkterna är förenliga med taxonomiförordningen (artikel 13).

När ramen för europeiska gröna obligationer tillämpas på värdepapperiserade⁸ obligationer ska utöver de ovannämnda kraven också de ytterligare skyldigheter som ställs på

⁷ Se närmare om EU:s taxonomi för hållbar finansiering: RP 255/2020 rd, E 120/2020 rd, E 132/2021 rd, E 56/2022 rd och E 23/2023 rd samt på engelska på kommissionens webbplats <https://ec.europa.eu/sustainable-finance-taxonomy/home>.

⁸ ”Med värdepapperisering avses en finansieringsmekanism där fordringar som berättigar till framtida kassaflöden ombildas till värdepapper som säljs till investerare, i allmänhet till masskuldebrevslån.

värdepapperiseringsobligationer uppfyllas. Ytterligare skyldigheter ställs på både emittenter och originatorer⁹. Ramen för europeiska gröna obligationer kan inte tillämpas på syntetiska värdepapperiserade obligationer (artikel 17). Värdepapperiserade europeiska gröna obligationer får inte omfatta exponeringar som har samband med fossila bränslen. Vissa ekonomiska verksamheter som har samband med fossila bränslen får dock ingå i den portfölj av vilken olika obligationer bildas, förutsatt att de uppfyller de tekniska granskningskriterierna om att inte orsaka betydande skada enligt taxonomiförordningen (artikel 18). I EU-förordningen ställs dessutom ytterligare upplysningskrav när det gäller värdepapperiserade europeiska gröna obligationer (artiklarna 18 och 19).

Externa granskare

I avdelning IV i EU:s förordning om gröna obligationer finns bestämmelser om externa granskare. På marknaden för miljömässigt hållbara obligationer har det varit brukligt att inhämta en extern granskning, en s.k. *second opinion*, om obligationens miljömässiga hållbarhet. I EU-förordningen ställs dessa aktörer under Esmas tillsyn i det fall att de utfärdar granskningar om handlingar som gäller europeiska gröna obligationer. De kallas för *externa granskare*. I EU-förordningen åläggs externa granskare en skyldighet att registrera sig hos Esma (artiklarna 22–25). På dem ställs dessutom krav som gäller organiseringen av verksamheten, t.ex. vad gäller ledning, interna riktlinjer, utkontraktering och tillhandahållande av tjänster (artiklarna 26–38). Dessutom innehåller EU-förordningen också bestämmelser om externa granskare i tredjeland (artiklarna 39–43).

Frivilliga rapporteringsramar

Avdelning III i EU:s förordning om gröna obligationer innehåller bestämmelser om frivilliga mallar för upplysningslämnande för obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara eller hållbarhetslänkade obligationer¹⁰. Kommissionen ska före den 21 december 2024 offentliggöra riktlinjer för mallar för frivilligt upplysningslämnande före emission. En emittent som använder dessa mallar ska före emissionen offentliggöra om externa granskare används för granskningar och om det vid rapportering efter emission används mallar vars detaljer fastställs genom en delegerad förordning som antas senast den 21 december 2024. Dessutom ska det före emissionen offentliggöras uppgifter om miljöaspekter avseende obligationen, såsom uppgifter om överensstämmelse med taxonomiförordningen och omställningsplaner för omställningen till en hållbar ekonomi. Bland annat uppgifter som hänför sig till uppnåendet av målen ska rapporteras efter emissionen (artiklarna 20 och 21). Om en emittent frivilligt väljer att använda mallarna, godkänner emittenten samtidigt att den ska tillämpa bestämmelserna om mallarna

Genom värdepapperisering kan kreditgivaren eller en annan värdepapperiseringsoriginator (ofta ett kreditinstitut) sälja en grupp lån eller fordringar vidare (exempelvis företagskrediter, bostadslån, billeasingavtal, konsumentkrediter, kreditkort) genom att omvandla dem till värdepapper. Genom värdepapperisering ombildas illikvida fordringar till en likvid form som lämpar sig på eftermarknaden. Långgivaren eller originatorn delar då in de lån som ska värdepapperiseras i olika riskkategorier som är anpassade efter olika investerares preferenser i avvägningen mellan risk och avkastning. Avkastningen till investerarna kommer från de kassaflöden som genereras av de underliggande lånen. För värdepapperiseringen bildas det ofta ett specialföretag, till vilket den ursprungliga borgenären säljer sin grupp av tillgångar. Som mekanism minskar värdepapperisering inte risken för hela finansieringssystemet, utan risken överförs på någon annan.” (Källa: U 46/2020 rd)

⁹ Se föregående fotnot.

¹⁰ *ibid.* 4.

samt den nationella behöriga myndighetens tillsyn när det gäller iakttagandet av bestämmelserna i fråga (artikel 44).

Tillsynsram

Esma

Enligt EU:s förordning om gröna obligationer ska externa granskare vara skyldiga att registrera sig hos och stå under tillsyn av Esma. I EU-förordningen finns bestämmelser om Esmas befogenheter när det gäller externa granskare (artiklarna 54–65). Esma har möjlighet att inhämta uppgifter genom en begäran om uppgifter, genomföra allmänna utredningar och kontroller på plats, påföra administrativa böter och förelägga viten samt offentliggöra information om böter eller viten. Dessutom tar Esma av externa granskare ut registrerings-, erkännande- och tillsynsavgifter för att täcka kostnaderna för tillsynen över de externa granskarna (artikel 66). Esma för också ett register över externa granskare och externa granskare i tredjeland (artikel 67).

Behöriga myndigheter

I fråga om EU:s förordning om gröna obligationer utövar de nationella behöriga myndigheterna tillsyn över emittenter och originatorer. Enligt EU-förordningen ska den behöriga myndighet i hemmedlemsstaten som utsetts med stöd av artikel 31 i prospektförordningen utöva tillsyn över att emittenter av europeiska gröna obligationer fullgör skyldigheterna enligt avdelning II kapitel 2, dvs. artiklarna 10–15, och artiklarna 18 och 19 samt över emittenter som frivilligt använder de mallar som anges i artikel 21 när det gäller skyldigheterna i den artikeln. Enligt EU-förordningen ska dessutom de behöriga myndigheter som utsetts med stöd av artikel 29.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012, nedan *värdepapperiseringsförordningen*, övervaka att originatorer fullgör sina skyldigheter enligt avdelning II kapitel 2, dvs. artiklarna 10–15, och artiklarna 18 och 19 i fråga om sina europeiska gröna obligationer. Med avvikelse från vad som anförs ovan får de behöriga myndigheterna inte utöva tillsyn över emittenter av europeiska gröna obligationer som omfattas av artikel 1.2 led b och d i prospektförordningen, dvs. offentliga samfund och emittenter vars värdepapper villkorlöst och oåterkalleligen garanteras av ett offentligt samfund (artikel 44).

Enligt EU-förordningen ska behöriga myndigheter i enlighet med nationell rätt ha åtminstone de tillsyns- och utredningsbefogenheter som anges i artikel 45.1 och enligt vilka de ska ha rätt att

- a) kräva att emittenter offentliggör de faktablad för europeiska gröna obligationer som avses i artikel 10 eller i dessa faktablad tar med de uppgifter som avses i bilaga I,
- b) kräva att emittenter offentliggör granskningar och bedömningar,
- c) kräva att emittenter offentliggör årliga allokeringsrapporter eller tar med uppgifterna som avses i bilaga II i sina årliga allokeringsrapporter,
- d) kräva att emittenter offentliggör konsekvensrapporter eller tar med uppgifterna som avses i bilaga III i konsekvensrapporten,

e) kräva att emittenter underrättar den behöriga myndigheten om offentliggörandet i enlighet med artikel 15.4,

f) om emittenter använder de gemensamma mallar som föreskrivs i artikel 21, kräva att dessa emittenter tar med de uppgifter som avses där i sitt periodiska upplysningslämnande efter emission,

g) kräva att emittentens företagsledning och revisorer tillhandahåller relevant information och relevanta dokument,

h) meddela tillfälligt förbud för ett erbjudande eller upptagande till handel på en reglerad marknad av europeiska gröna obligationer under högst tio på varandra följande arbetsdagar vid ett och samma tillfälle, om det föreligger skälig anledning att misstänka att emittenten har underlåtit att uppfylla en skyldighet enligt avdelning II kapitel 2 eller artikel 18 eller 19,

i) förbjuda ett erbjudande eller upptagande till handel på en reglerad marknad av europeiska gröna obligationer om det föreligger skälig anledning att misstänka att emittenten fortsätter att underlåta att uppfylla en skyldighet enligt avdelning II kapitel 2 eller artikel 18 eller 19,

j) förbjuda annonsering tillfälligt under högst tio på varandra följande arbetsdagar eller kräva att emittenter av europeiska gröna obligationer eller relevanta finansiella mellanhänder tillfälligt drar in annonseringen under högst tio på varandra följande arbetsdagar vid ett och samma tillfälle, om det föreligger skälig anledning att misstänka att emittenten har underlåtit att uppfylla en skyldighet enligt avdelning II kapitel 2 eller artikel 18 eller 19,

k) förbjuda annonsering eller kräva att emittenter av europeiska gröna obligationer eller relevanta finansiella mellanhänder upphör med annonsering om det föreligger skälig anledning att misstänka att emittenten fortsätter att underlåta att uppfylla en skyldighet enligt avdelning II kapitel 2 eller artikel 18 eller 19,

l) offentliggöra det faktum att en emittent av europeiska gröna obligationer underlåter att fullgöra EU-förordningen och kräva att emittenten offentliggör denna information på sin webbplats,

m) förbjuda en emittent att emittera europeiska gröna obligationer under en period som inte överstiger ett år om en emittent upprepade gånger och på ett allvarligt sätt har överträtt avdelning II kapitel 2 eller artikel 18 eller 19,

n) offentliggöra tre månader efter det krav som avses i led l att emittenten av europeiska gröna obligationer inte längre uppfyller artikel 3 vad gäller användningen av beteckningen ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB”, och kräva att emittenten offentliggör denna information på sin webbplats,

o) utföra inspektioner eller utredningar på plats på andra platser än privatbostäder för fysiska personer, och för detta ändamål få tillträde till lokaler för att få åtkomst till dokument och andra uppgifter i någon form när det föreligger rimlig misstanke om att det finns dokument och andra uppgifter med anknytning till föremålet för inspektionen eller utredningen som kan vara relevanta för att bevisa en överträdelse av EU-förordningen.

De behöriga myndigheterna ska utföra de uppgifter som anges i artikel 45.1 och utöva sina befogenheter direkt, i samarbete med andra myndigheter, på eget ansvar genom delegering till en annan myndighet eller genom hänvändelse till de behöriga rättsliga myndigheterna (artikel

45.2). I EU-förordningen förutsätts det att medlemsstaterna ska säkerställa att behöriga myndigheter förfogar över de tillsyns- och utredningsbefogenheter som behövs för att de ska kunna fullgöra sina skyldigheter (artikel 45.3).

Enligt EU-förordningen ska den behöriga myndigheten i enlighet med nationell rätt ha befogenhet att påföra administrativa sanktioner och vidta andra lämpliga administrativa åtgärder, vilka ska vara effektiva, proportionella och avskräckande (artikel 49). Detta ska inte begränsa de behöriga myndigheternas tillsyns- och utredningsbefogenheter enligt artikel 45 i EU-förordningen eller medlemsstatens rätt att i stället för och vid sidan av administrativa påföljder och åtgärder föreskriva om straffrättsliga påföljder och om påförandet av dem. Följande administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som avses i artikel 49.1 ska tillämpas på:

a) emittenters överträdelse av sina skyldigheter enligt avdelning II kapitel 2 eller artikel 18, 19 eller 21,

b) underlåtenhet att samarbeta eller uppfylla sina skyldigheter i samband med en utredning, en inspektion eller ett krav enligt artikel 45.1.

Enligt artikel 49.4 i EU-förordningen ska medlemsstaterna i fråga om sin nationella rätt säkerställa att de behöriga myndigheterna har befogenhet att vidta följande administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder i fråga om de försummelser som avses i artikel 49.1 led a:

a) Ett offentligt utlåtande med uppgift om den ansvariga fysiska eller juridiska personen och om överträdelsens karaktär i enlighet med artikel 45.1 led 1,

b) Ett föreläggande enligt vilket det krävs att den ansvariga fysiska eller juridiska personen upphör med det agerande som utgör överträdelsen,

c) Ett beslut om förbud för den ansvariga fysiska eller juridiska personen att emittera europeiska gröna obligationer under en period på högst ett år,

d) Maximala administrativa böter på minst två gånger beloppet av de vinster som erhållits eller de förluster som undvikits genom överträdelsen, om dessa belopp kan fastställas,

e) I fråga om en juridisk person, maximala administrativa böter på minst 500 000 euro eller, i medlemsstater vars valuta inte är euro, motsvarande värde i nationell valuta den 20 december 2023, eller 0,5 procent av den juridiska personens totala årsomsättning enligt den senaste tillgängliga redovisning som har godkänts av ledningsorganet,

f) Om det rör sig om en fysisk person, maximala administrativa böter på minst 50 000 euro eller, i medlemsstater som inte har euron som valuta, motsvarande värde i nationell valuta den 20 december 2023.

I EU:s förordning om gröna obligationer anges att om den juridiska personen är ett moderbolag eller dotterbolag till ett moderbolag som är skyldigt att upprätta en koncernredovisning i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG, ska vid tillämpning av ovan nämnda led e som gäller juridiska personer, den relevanta totala årsomsättningen vara den totala årsomsättningen eller motsvarande typ av

inkomst enligt tillämplig unionsrätt på redovisningsområdet i den senast tillgängliga koncernredovisning som godkänts av ledningsorganet för det yttersta moderbolaget. Enligt EU-förordningen får medlemsstaterna föreskriva ytterligare sanktioner eller åtgärder och högre administrativa böter än vad som föreskrivs i EU-förordningen (artikel 49).

Enligt artikel 50 i EU-förordningen ska de behöriga myndigheterna vid fastställandet av typ av och storlek på administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder beakta alla relevanta omständigheter. Sådana omständigheter är bl.a. 1) överträdelsens allvarlighetsgrad och varaktighet, 2) graden av ansvar hos den person som är ansvarig för överträdelsen, 3) finansiell styrka hos den person som är ansvarig för överträdelsen som indikeras genom den ansvariga juridiska personens totala omsättning eller den ansvariga fysiska personens årsinkomst och nettotillgångar, 4) överträdelsens inverkan på investerarens intressen, 5) storleken på de vinster som har gjorts eller de förluster som undvikits av den person som är ansvarig för överträdelsen eller förluster för tredje part som överträdelsen orsakat, i den mån dessa kan fastställas, 6) graden av samarbete med den behöriga myndigheten hos den person som är ansvarig för överträdelsen, utan att det påverkar behovet av att säkerställa återförande av de vinster som personen har erhållit eller de förluster som denne undvikit, 7) tidigare överträdelser av denna förordning av den person som har gjort sig skyldig till överträdelsen och 8) eventuella åtgärder som den person som är ansvarig för överträdelsen har vidtagit efter överträdelsen för att förhindra att den upprepas.

Därtill finns i EU-förordningen bestämmelser om samarbete mellan behöriga myndigheter (artikel 46), tystnadsplikt (artikel 47), förebyggande åtgärder (artikel 48), rätt att överklaga (artikel 51), offentliggörande av beslut (artikel 52) och rapportering av administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder till Esma (artikel 53).

Ändring med avseende på EU:s förordning om gröna obligationer i förordning som kompletterar ESAP-förordningen

I slutet av 2023 antogs ett EU-lagstiftningspaket som kompletterar EU:s förordning om gröna obligationer. I samband med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2859 om inrättande av en europeisk gemensam åtkomstpunkt som ger centraliserad tillgång till allmänt tillgänglig information som är relevant för finansiella tjänster, kapitalmarknader och hållbarhet, nedan *ESAP-förordningen*, antogs också Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2869 om ändring av vissa förordningar vad gäller inrättandet av den europeiska gemensamma åtkomstpunkten och denna åtkomstpunkts funktionssätt, nedan *förordning som kompletterar ESAP-förordningen*.

Genom artikel 19 i förordningen som kompletterar ESAP-förordningen fogas till EU:s förordning om gröna obligationer en ny artikel 15a som gäller tillgång till information i den europeiska gemensamma åtkomstpunkten, den s.k. *ESAP*. Enligt artikeln ska en emittent av en europeisk grön obligation lämna faktabladet, granskningen före emission kopplad till faktabladet, årliga allokeringssrapporter, granskningen efter emission avseende en eller flera årliga allokeringssrapporter, konsekvensrapporten och granskningen av konsekvensrapporten som avses i artikel 15 eller en emittent som använder mallar de upplysningar före emission som avses i artikel 20 och de periodiska upplysningar efter emission som avses i artikel 21 till det relevanta insamlingsorganet i syfte att göra denna information tillgänglig i den europeiska gemensamma åtkomstpunkten. I artikeln finns dessutom mer detaljerade bestämmelser om hur informationen ska lämnas. I artikel 15a.5 och 15a.6 föreskrivs för Esma befogenhet att utarbeta förslag till tekniska standarder gällande den tekniska formen för informationen och metadata

som ska medfölja informationen samt för kommissionen befogenhet att anta dessa tekniska standarder.

Eftersom den nya artikel 15a är en del av avdelning II kapitel 2 i EU:s förordning om gröna obligationer, ska den behöriga myndigheten utöva tillsyn över att de skyldigheter som anges i den artikeln fullgörs i enlighet med artiklarna 45 och 49. Således är det möjligt för den behöriga myndigheten att påföra en administrativ påföljdsavgift också för överträdelse av artikel 15a.

3 Nuläge och bedömning av nuläget

Det finns inga tidigare bestämmelser om gröna obligationer varken på EU-nivå eller på nationell nivå. Även om EU:s förordning om gröna obligationer är direkt tillämplig lagstiftning, ska det genom åtgärder för genomförande av EU-förordningen säkerställas att de behöriga myndigheterna har de tillsyns- och utredningsbefogenheter och befogenheter att påföra administrativa påföljder som de behöver samt tas ställning till om möjligheten till straffrättsliga påföljder ska utnyttjas. I fråga om skyldigheterna måste det bedömas om nationell lag behöver ändras. I lagen om Finansinspektionen (878/2008) finns bestämmelser om Finansinspektionens allmänna befogenheter och i fråga om dessa ska det bedömas om de allmänna befogenheter som anges i lagen är tillräckliga för att uppfylla kraven enligt EU-förordningen. I fråga om de särskilda befogenheterna finns det behov av att granska värdepappersmarknadslagen (746/2012) och lagen om handel med finansiella instrument (1070/2017), där det bl.a. finns bestämmelser om emission av och handel med värdepapper.

Verksamhet som behörig myndighet

Finansinspektionen har tidigare utsetts till behörig myndighet i hemmedlemsstaten enligt prospektförordningen och behörig myndighet enligt värdepapperiseringsförordningen. I 50 q § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs det att Finansinspektionen är behörig myndighet enligt artikel 31 i prospektförordningen. Vidare föreskrivs i 50 r § i lagen om Finansinspektionen att Finansinspektionen är behörig myndighet enligt artikel 29.5 i värdepapperiseringsförordningen. Således är Finansinspektionen redan behörig myndighet för emittenter av europeiska gröna obligationer i fråga om prospektförordningen och värdepapperiseringsförordningen. För att lagstiftningen ska vara tydlig behöver det dock nationellt föreskrivas att Finansinspektionen också är behörig myndighet enligt artikel 44 i EU:s förordning om gröna obligationer.

Finansinspektionens befogenheter

I artikel 45 i EU:s förordning om gröna obligationer fastställs de utrednings- och tillsynsbefogenheter som den behöriga myndigheten åtminstone ska ha. Bestämmelser om Finansinspektionens tillsynsbefogenheter finns i 3 kap. i lagen om Finansinspektionen samt i vissa sektorslagar som gäller finansbranschen, såsom värdepappersmarknadslagen och lagen om handel med finansiella instrument.

Emittenter av europeiska gröna obligationer, som omfattas av skyldigheten att offentliggöra ett prospekt enligt prospektförordningen, är i fråga om prospektförordningen enligt 5 § 1 mom. 1 punkten i lagen om Finansinspektionen andra finansmarknadsaktörer. Dessutom är originatorer som avses i artikel 16 i EU-förordningen redan för närvarande andra finansmarknadsaktörer enligt 5 § i lagen om Finansinspektionen, eftersom de omfattas både av 34–36 punkten och delvis också av 1 punkten i momentet. Undantag i båda fallen utgörs av offentliga samfund som emittenter och emittenter som har en villkorlös och oåterkallelig garanti av ett offentligt

samfund. Dessa omfattas inte av prospektkravet enligt prospektförordningen och således inte heller av Finansinspektionens tillsyn. I EU-förordningen föreslås det inte att offentliga samfunds emissioner av europeiska gröna obligationer ska omfattas av Finansinspektionens tillsyn. EU-förordningen förpliktar inte emittenter som använder mallar enligt artikel 21 att offentliggöra prospekt enligt prospektförordningen, även om största delen av de emittenter som använder mallarna sannolikt blir tvungna att offentliggöra prospekt enligt prospektförordningen redan till följd av annan lagstiftning och således omfattas av tillämpningsområdet för 1 punkten till denna del. Med anledning av EU-förordningen behöver bestämmelserna i 5 § kompletteras och samtidigt behöver det förtydligas att emittenter som använder mallar som avses i artikel 21 och emittenter och originatorer av europeiska gröna obligationer är sådana andra finansmarknadsaktörer som avses i 5 § även i fråga om EU:s förordning om gröna obligationer.

Enligt artikel 45.1 led g i EU:s förordning om gröna obligationer ska den behöriga myndigheten ha befogenhet att kräva att emittentens företagsledning och revisorer tillhandahåller relevant information och relevanta dokument. Enligt 18 § i lagen om Finansinspektionen ska tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer utan hinder av sekretessbestämmelserna och utan obefogat dröjsmål till Finansinspektionen lämna de för utförandet av dess lagstadgade uppdrag relevanta uppgifter och redogörelser som den ber om. Enligt 19 § i den lagen har Finansinspektionen utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att av följande personer få alla sådana uppgifter som de har om tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer och som Finansinspektionen behöver för att fullgöra sitt lagstadgade tillsynsuppdrag: 1) tillsynsobjekts och andra finansmarknadsaktörers revisorer, 2) revisorer för dem som i enlighet med 1 kap. 5 § i bokföringslagen (1336/1997) utövar bestämmande inflytande i tillsynsobjekt eller andra finansmarknadsaktörer, 3) revisorer för dem som tillsynsobjekt eller andra finansmarknadsaktörer har bestämmande inflytande i. Vad som anges ovan ska tillämpas också på andra som enligt lagen om Finansinspektionen är skyldiga att foga sina yttranden eller andra handlingar till prospekt som avses i 3 kap. 1 § i värdepappersmarknadslagen eller som har gett sitt samtycke till att sådana yttranden eller andra handlingar fogas till prospektet. Enligt paragrafen har Finansinspektionen utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att för en viss tillsynsåtgärd få relevanta uppgifter även av andra, om de av grundad anledning kan antas vara i besittning av information som är nödvändig för tillsynen. Dessutom har Finansinspektionen rätt att av revisorer även få sådana uppgifter om revisorerna som Finansinspektionen behöver för att fullgöra det tillsynsuppdrag som anges i revisionslagen (1141/2015). Befogenheterna enligt 18 och 19 § i lagen om Finansinspektionen omfattar den tillsynsbefogenhet som avses i artikel 45.1 led g i EU-förordningen.

Befogenheterna enligt artikel 45.1 led a–f, l och n i EU:s förordning om gröna obligationer gäller den behöriga myndighetens möjligheter att kräva att emittenter offentliggör uppgifter eller handlingar. I lagen om Finansinspektionen anges inga motsvarande befogenheter eller allmänna befogenheter med stöd av vilka Finansinspektionen skulle kunna kräva att en emittent offentliggör uppgifter eller handlingar. Inte heller befogenheterna i 17 kap. i värdepappersmarknadslagen eller i lagen om handel med finansiella instrument möjliggör i sin nuvarande form att Finansinspektionen skulle kunna kräva att uppgifter eller handlingar offentliggörs.

I 17 kap. i värdepappersmarknadslagen finns bestämmelser om Finansinspektionens särskilda befogenheter i anslutning till verksamhet på värdepappersmarknaden. Befogenheterna enligt 17 kap. i den lagen möjliggör bl.a. uppskov med att erbjuda värdepapper till allmänheten (1 §), förbud mot marknadsföring av värdepappersprospekt (1 b §), vägran för viss tid att godkänna prospekt (1 c §) samt förbuds-, rättelse- och avbrottsbeslut (2 §).

Enligt 17 kap. 1 b § i värdepappersmarknadslagen kan Finansinspektionen för högst tio på varandra följande bankdagar förbjuda, uppskjuta eller avsluta sådan marknadsföring av värdepappersprospekt som utförs av värdepappersemittenten, den som erbjuder värdepapper, den som ansöker om att värdepapper ska tas upp till handel på en reglerad marknad eller en finansiell mellanhand, om Finansinspektionen har grundad anledning att misstänka att de som ansvarar för informationen i prospektet enligt prospektförordningen har handlat i strid med prospektförordningen eller förordningar eller beslut som Europeiska kommissionen antagit med stöd av den. Enligt 17 kap. 1 c § i värdepappersmarknadslagen kan Finansinspektionen för viss tid, högst fem år, vägra att godkänna prospekt som upprättats av en viss värdepappersemittent, erbjudare av värdepapper eller person som ansöker om att värdepapper tas upp till handel på en reglerad marknad, om denna upprepade gånger och allvarligt har brutit mot prospektförordningen. Eftersom det i paragraferna hänvisas till prospektförordningen och förordningar och beslut som antagits med stöd av den, täcker paragraferna i sin nuvarande form inte befogenheterna enligt artikel 45.1 led h–k och m i EU-förordningen, vilka gäller erbjudande till allmänheten och upptagande till handel på en reglerad marknad av europeiska gröna obligationer samt förbudande av annonsering tillfälligt och förbudande av annonsering.

I 3 kap. i lagen om handel med finansiella instrument finns det bestämmelser om organisering av verksamheten på en reglerad marknad. I 3 kap. 8 § i den lagen finns bestämmelser om upptagande av finansiella instrument till handel på en reglerad marknad. Enligt 6 mom. i den paragrafen kan Finansinspektionen bestämma att upptagande av finansiella instrument till handel på en reglerad marknad ska skjutas upp. Det momentet täcker inte befogenheterna enligt artikel 45.1 led h och i i EU:s förordning om gröna obligationer. Eftersom europeiska gröna obligationer är finansiella instrument finns det ett behov av att granska förhållandet mellan skyldigheterna i artikel 45.1 led h och i och 3 kap. i lagen om handel med finansiella instrument. De befogenheter som specificeras i värdepappersmarknadslagen, lagen om handel med finansiella instrument och 3 kap. i lagen om Finansinspektionen täcker inte ovannämnda befogenheter.

Artikel 45.1 led o i EU-förordningen gäller inspektioner eller utredningar på plats. Finansinspektionens granskningsrätt regleras i 24 § i lagen om Finansinspektionen. Enligt 1 mom. i den paragrafen har Finansinspektionen trots sekretessbestämmelserna rätt att på tillsynsobjekts och andra finansmarknadsaktörers verksamhetsställen granska handlingar, upptagningar av telefonsamtal och elektronisk kommunikation, andra datatrafikuppgifter samt datasystem som gäller dessas verksamhet och förvaltning, i den utsträckning som behövs för att den ska kunna fullgöra sitt lagstadgade tillsynsuppdrag. Finansinspektionen har rätt att av tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer avgiftsfritt få behövliga kopior av sådana handlingar och andra upptagningar och datatrafikuppgifter som avses i paragrafen samt om åtgärder som gäller utkontraktering. Bestämmelsen om granskningsrätt i lagen om Finansinspektionen ska anses täcka artikel 45.1 led o i EU-förordningen.

I fråga om Finansinspektionens utrednings- och tillsynsbefogenheter finns det behov av att nationellt föreskriva befogenheter för Finansinspektionen åtminstone i fråga om artikel 45.1 led a–f och h–n i EU-förordningen.

Enligt artikel 45.2 i EU:s förordning om gröna obligationer ska de behöriga myndigheterna utöva sina befogenheter direkt, i samarbete med andra myndigheter, på eget ansvar genom delegering till en annan myndighet eller genom hänvändelse till de behöriga rättsliga myndigheterna. I lagen om Finansinspektionen finns det bestämmelser om Finansinspektionens samarbete med andra myndigheter. I praktiken har det varit Finansinspektionen som på värdepappersmarknaden utövat tillsyn över försummelser och överträdelse av skyldigheter av motsvarande slag som de som finns i EU:s förordning om gröna obligationer. Eftersom det inte

finns något behov att ändra nuläget till denna del finns det inte heller något behov av ändringar i den nationella lagstiftningen. Artikel 45.4 i EU-förordningen, som gäller begränsning av ansvaret vid lämnandet av upplysningar till den behöriga myndigheten, är direkt tillämplig EU-rätt och behöver således inte genomföras nationellt.

Artikel 46 i EU-förordningen gäller informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna och artikel 47 tystnadsplikt för de behöriga myndigheterna. Därtill finns det i artikel 48 bestämmelser om förebyggande åtgärder. Ovannämnda bestämmelser är direkt tillämpliga på Finansinspektionen om den utses till behörig myndighet enligt artikel 44 i EU:s förordning om gröna obligationer.

Artikel 49 i EU:s förordning om gröna obligationer gäller administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder. Enligt artikel 49.1 ska medlemsstaterna i enlighet med nationell rätt ge behöriga myndigheter befogenhet att påföra administrativa sanktioner och vidta andra lämpliga administrativa åtgärder, vilka ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Ovannämnda administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder ska tillämpas åtminstone på överträdelse (led a) av de skyldigheter som nämns i bestämmelsen eller underlåtenhet (led b) att uppfylla skyldigheterna. Eftersom det är fråga om överträdelse eller försummelse av vissa bestämmelser i EU-förordningen, finns det behov av att i den nationella lagen föreskriva om överträdelserna och de därmed anslutna påföljderna.

Enligt artikel 49.4 i EU-förordningen ska medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna har befogenhet att i fråga om de överträdelse som avses i artikel 49.1 led a vidta sådana administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som anges i artikel 49.4. I 38 § i lagen om Finansinspektionen finns det bestämmelser om ordningsavgift, i 39 § om offentlig varning, i 40 § om påföljdsavgift, i 41 § om påförande av påföljdsavgift, i 41 a § om påföljdsavgiftens maximibelopp i vissa fall, i 42 § om avstående från påföljdsavgift och i 43 b) om offentliggörande av administrativa påföljder och andra beslut. Dessutom finns i 17 kap. 1 c § i värdepappersmarknadslagen bestämmelser om vägran för viss tid att godkänna prospekt och i kapitlets 2 § om förbuds-, rättelse- och avbrottsbeslut samt i lagens 15 kap. som gäller administrativa påföljder bestämmelser om ordningsavgift i 1 §, om påföljdsavgift i 2 § och om påförande och verkställighet av administrativa påföljder i 3 §. Ingen av ovannämnda paragrafer i nationell lag täcker som sådan kravet på administrativa sanktioner enligt artikel 49, vilket innebär att det måste föreskrivas nationellt om skyldigheterna enligt artikel 49.1 och om en del av skyldigheterna enligt artikel 49.4. Den offentliga varningen enligt 39 § i lagen om Finansinspektionen täcker skyldigheten enligt artikel 49.4 led a om ett offentligt utlåtande och verkställighetsförbudet och rättelseuppmaningen enligt 33 § och vitemålet enligt 33 a § täcker kraven enligt artikel 49.4 led b om förelägganden enligt vilka det krävs att personen upphör med det agerande som utgör överträdelser. Förutom i 33 a § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs det om vite i 17 kap. 3 § i värdepappersmarknadslagen. I fråga om artikel 49.4 led c finns det behov av nationella bestämmelser, eftersom Finansinspektionen inom ramen för de allmänna befogenheterna inte har möjlighet att förbjuda en fysisk eller juridisk person som har brutit mot skyldigheterna enligt artikel 49.1 led a att emittera europeiska gröna obligationer under en period på högst ett år.

Artikel 49.1 b gäller underlåtenhet att samarbeta eller uppfylla sina skyldigheter i samband med en utredning, en inspektion eller ett krav enligt artikel 45.1. Finansinspektionen har redan för närvarande tillräckliga befogenheter att ingripa i situationer som avses artikel 49.1 led b under de förutsättningar som anges i 33 a § om vite i lagen om Finansinspektionen och i 17 kap. 3 § i värdepappersmarknadslagen.

Artikel 50 i EU-förordningen gäller utövande av tillsynsbefogenheter och befogenheter att påföra sanktioner. I 41 § i lagen om Finansinspektionen finns bestämmelser om påförande av påföljdsavgift. I 2 mom. föreskrivs det att påföljdsavgiftens belopp ska baseras på en samlad bedömning och anges vilka omständigheter som ska beaktas vid bedömningen. I 3 mom. finns det bestämmelser om de undantag som ska beaktas vid tillämpningen av 2 mom. Sådana är de krav på tillsynsbefogenheter och befogenheter att påföra sanktioner om ställs i vissa EU-förordningar. Således behöver paragrafens 3 mom. kompletteras så att det täcker artikel 50 i EU:s förordning om gröna obligationer.

Artikel 51 i EU-förordningen gäller rätten att överklaga. Enligt 73 § i lagen om Finansinspektionen får Finansinspektionens beslut överklagas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol. Således uppfylls kravet enligt artikel 51, dvs. att beslut ska omfattas av rätten att överklaga inför domstol, redan inom ramen för gällande nationell lagstiftning. I artikel 52 i EU-förordningen finns bestämmelser om offentliggörande av beslut och detaljerna kring detta. I 43 § i lagen om Finansinspektionen finns bestämmelser om offentliggörande av administrativa påföljder och andra beslut. Den paragrafen behöver kompletteras i fråga om artikel 52 i EU:s förordning om europeiska obligationer.

Det bör dock noteras att europeiska gröna obligationer är värdepapper och att deras emittenter offentliggör prospekt enligt prospektförordningen, vilket innebär att de till många delar redan omfattas av annan lagstiftning som gäller värdepapper och prospekt samt den tillsyn som följer av den. Såsom det har framförts ovan omfattar de tillsynsbefogenheter som Finansinspektionen har enligt lagen om Finansinspektionen, värdepappersmarknadslagen och lagen om handel med finansiella instrument dock inte i sin nuvarande form tillsynen enligt EU:s förordning om gröna obligationer.

4 Förslagen och deras konsekvenser

4.1 De viktigaste förslagen

De centrala lagändringarna gäller lagen om Finansinspektionen, värdepappersmarknadslagen och lagen om handel med finansiella instrument. I lagarna föreslås nödvändiga ändringar med anledning av genomförandet av EU:s förordning om gröna obligationer. I och med de föreslagna ändringarna blir Finansinspektionen den behöriga myndighet som avses i EU:s förordning om gröna obligationer och får befogenheter och tillsynsbefogenheter enligt den EU-förordningen.

Det föreslås att ändringarna i nationell lagstiftning ska göras i så stor överensstämmelse som möjligt med EU-förordningen. I propositionen föreslås inga undantag från den behöriga myndighetens befogenheter enligt EU-förordningen, såsom mer långtgående befogenheter, högre administrativa påföljder eller strängare straffrättsliga påföljder som EU-förordningen tillåter.

I propositionen föreslås att de andra finansmarknadsaktörer som avses i 5 § i lagen om Finansinspektionen ska kompletteras med emittenter och originatorer av europeiska gröna obligationer samt emittenter som använder mallar. Det föreslås att 41 § om påförande av påföljdsavgift och 41 a § om påföljdsavgiftens maximibelopp i vissa fall i lagen om Finansinspektionen ändras för att möjliggöra påförande av administrativa sanktioner enligt EU:s förordning om gröna obligationer. I 43 § i lagen om Finansinspektionen föreslås en förtydligande ändring enligt vilken artikel 52 i EU-förordningen ska tillämpas på offentliggörandet av administrativa påföljder och andra beslut i stället för den paragrafen. Dessutom föreslås det att det till lagen om Finansinspektionen fogas en ny 50 y § där det föreskrivs att Finansinspektionen är behörig myndighet enligt EU:s förordning om gröna

obligationer. I 40 § om påföljdsavgift föreslås dessutom en teknisk ändring som inte har samband med genomförandet av EU-förordningen.

Enligt förslagen i propositionen fogas till värdepappersmarknadslagens 1 kap. 5 § som gäller Europeiska unionens lagstiftning en definition av EU:s förordning om gröna obligationer. Till 15 kap. 2 § i värdepappersmarknadslagen fogas bestämmelser om sådana försummelser av EU:s förordning om gröna obligationer för vilka Finansinspektionen får påföra påföljdsavgift. Dessutom görs några tekniska korrigeringar i paragrafen. Därtill föreslås det ändringar i 17 kap. 1 och 1 b § i värdepappersmarknadslagen i fråga om uppskov med erbjudande av europeiska gröna obligationer till allmänheten och förbud mot marknadsföring. Det föreslås att det till kapitlet fogas en ny 1 d § med bestämmelser om Finansinspektionens befogenheter att kräva att en emittent offentliggör handlingar som avses i EU-förordningen eller information om att skyldigheterna enligt EU-förordningen har överträtts. Det föreslås att det till 2 § i det kapitlet fogas ett nytt moment på basis av vilket Finansinspektionen för ett år kan förbjuda emission av en europeisk grön obligation om bestämmelserna i EU-förordningen har försumrats eller överträtts. Dessutom föreslås det att Finansinspektionen ska kunna förena också tillsynsbeslut enligt 1 d § med vite, på samma sätt som den redan nu kan göra i fråga om beslut enligt 1, 1 b och 2 § i kapitlet.

I propositionen föreslås det därtill ändringar i lagen om handel med finansiella instrument. Det föreslås att 3 kap. 8 §, som gäller upptagande av finansiella instrument till handel på en reglerad marknad, ändras så att Finansinspektionen i fortsättningen kan skjuta upp upptagande av europeiska gröna obligationer till handel på en reglerad marknad i enlighet med EU:s förordning om gröna obligationer.

4.2 De huvudsakliga konsekvenserna

4.2.1 Ekonomiska konsekvenser

Konsekvenser för hushållen

Propositionen har inga direkta konsekvenser för hushållen. Genom de förslag i regeringens proposition som hänför sig till tillsynen över finansmarknaden främjas transparensen och förtroendet på marknaden, vilket också hushållen indirekt drar nytta av.

Konsekvenser för företagen

Propositionen har inga direkta konsekvenser för företagen. Obligationer emitteras i allmänhet endast av stora företag. Således anses varken EU:s förordning om gröna obligationer eller regeringens proposition ha några konsekvenser för små och medelstora företag, utan endast för rätt få stora finländska företag.

I Finland har det efter 2020 emitterats drygt 60 gröna eller hållbarhetslänkade obligationer. Deras sammanlagda värde uppgår till något över 22 miljarder euro. Av dessa har drygt 45 emitterats av privata företag och resten av offentliga samfund. Största delen av obligationerna har emitterats i euro.¹¹ Utifrån de siffror som nämns ovan kan det bedömas att ramarna enligt EU:s förordning om gröna obligationer i Finland under de första åren kommer att utnyttjas för cirka 0–10 obligationer per år. Denna bedömning är dock förenad med stor osäkerhet.

¹¹ Uppgifterna har hämtats från Refinitiv Eikon-systemet den 14 februari 2024.

Till följd av EU-förordningen är det möjligt för företag att om de så önskar emittera europeiska gröna obligationer, i fråga om vilka de skyldigheter som anges i EU-förordningen ska fullgöras, eller att i fråga om andra obligationer som beaktar miljöaspekter använda mallar enligt EU-förordningen. Dessutom kan företag även i fortsättningen emittera obligationer som omfattar miljöaspekter utan att tillämpa ovannämnda ram. Användningen av ramarna enligt EU-förordningen medför kostnader på uppskattningsvis tiotusentals euro för de företag som utnyttjar dem, eftersom t.ex. de externa granskarna ska betalas för granskningarna. Ramen baserar sig på frivillighet, så det är i sista hand upp till företaget om det ser det mervärde som den frivilliga ramen medför.

Om ett företag väljer att tillämpa ramen enligt EU:s förordning om gröna obligationer, ska företaget fullgöra de skyldigheter som hänför sig till dessa ramar och i enlighet med förslagen i denna regeringsproposition är det Finansinspektionen som utövar tillsyn över fullgörandet av dem. De förslag som ingår i propositionen har inga andra direkta konsekvenser för emittenter och originatorer än att tillsynen effektiviseras. Företag i investerarställning gynnas i sin tur indirekt, precis som hushållen, av ökad transparens och ökat förtroende på marknaden.

Konsekvenser för de offentliga finanserna

Regeringens proposition har inga konsekvenser för de offentliga finanserna eller för statsbudgeten.

Konsekvenser för samhällsekonomin och en helhetsbedömning av konsekvenserna

Regeringens proposition har inga direkta konsekvenser annat än för emittenter av europeiska gröna obligationer och emittenter som använder de frivilliga mallarna samt för Finansinspektionen. De ändringar som föreslås i propositionen anses således inte ha några konsekvenser för de offentliga finanserna eller statsbudgeten eller betydande konsekvenser t.ex. för hushållens eller andra företags ekonomi eller verksamhet.

4.2.2 Miljökonsekvenser

De ändringar som föreslås i propositionen har inga direkta konsekvenser för miljön. Syftet med EU:s förordning om gröna obligationer är att förbättra transparensen i fråga om obligationer som omfattar miljöaspekter och investerarnas möjligheter att bedöma obligationernas miljömässiga hållbarhet. Således inbegriper EU-förordningen element som främjar miljön.

4.2.3 Konsekvenser för myndigheterna

Förslagen i propositionen har konsekvenser för Finansinspektionen, eftersom nya befogenheter föreslås för den. Eftersom ramarna för obligationer enligt EU:s förordning om gröna obligationer baserar sig på frivillighet, är det svårt att bedöma i vilken grad de kommer att användas och därmed också omfattningen av den tillsyn som hänför sig till emissioner. Så som det emellertid har framförts ovan i samband med konsekvenserna för företagen, kommer ramar enligt EU-förordningen eventuellt att användas i fråga om cirka 0–10 obligationer per år.

Finansinspektionen måste förbereda sig på att utöva tillsyn över emittenter och originatorer av europeiska gröna obligationer och emittenter som använder de frivilliga mallarna i enlighet med EU:s förordning om gröna obligationer, även om det inte är säkert att sådana kommer att emitteras. Tillsynen innebär i praktiken tillsyn över efterlevnaden av bestämmelserna enligt EU-förordningen samt ingripande i eventuella försummelser. De föreslagna tillsynsuppgifterna

kräver också ny slags kompetens av Finansinspektionen. Det har preliminärt uppskattats att de nya tillsynsuppgifterna kräver cirka 0,2–0,3 årsverken.

5 Alternativa handlingsvägar

5.1 Handlingsalternativen och deras konsekvenser

Alternativa handlingsvägar har inte bedömts, eftersom det i regeringspropositionen föreslås endast nödvändiga ändringar i nationell lag. Enligt EU-förordningen är det möjligt för en medlemsstat att nationellt föreskriva om straffrättsliga påföljder i stället för eller vid sidan av administrativa påföljder. I motsvarande situationer har administrativa påföljder använts tidigare, och därför har man i propositionen stannat för horisontell konsekvens. I propositionen föreslås således bestämmelser om administrativa påföljder och inte straffrättsliga påföljder. Dessutom vore det möjligt att nationellt föreskriva om mera långtgående påföljdsbefogenheter och andra befogenheter för den behöriga myndigheten än vad som anges i EU-förordningen, såsom högre administrativa påföljder. Eftersom finansmarknaden är global och de som köper obligationer i stor utsträckning är institutionella investerare, av vilka många är utländska, har det ansetts vara bäst att nationellt genomföra de ändringar som EU-förordningen förpliktar till med så få undantag som möjligt.

5.2 Handlingsmodeller som används eller planeras i andra medlemsstater

EU-förordningen inbegriper ingen medlemsstatsoption eller annat nationellt handlingsutrymme än att det är möjligt för en medlemsstat att föreskriva om mer långtgående tillsynsbefogenheter och andra befogenheter eller om straffrättsliga påföljder i stället för eller vid sidan av de administrativa påföljderna. Eftersom eventuella ändringar i medlemsstaternas nationella lagstiftning inte inbegriper några betydande substansskillnader i och med att det nationella handlingsutrymmet är mycket litet, har det ansetts att lösningarna i de olika medlemsstaterna inte behöver granskas i fråga om dessa förslag.

6 Remissvar

6.1 Sammandrag av utlåtandena

Finansministeriet ordnade remissbehandling av utkastet till regeringsproposition från den 14 mars till den 24 april 2024 via tjänsten utlåtande.fi. Sammanlagt inkom 20 utlåtanden. I tio av dem konstaterades att instansen inte hade något att yttra i ärendet, och en instans meddelade att den inte ger något utlåtande i ärendet. Begäran om utlåtande besvarades av arbets- och näringsministeriet, Finlands Bank, WWF Finland, Finansinspektionen, miljöministeriet, Finlands Revisorer rf, Finanssiala ry, Finlands näringsliv rf och Centralhandelskammaren. Följande instanser meddelade att de inte hade något att yttra om utkastet: Työeläkevakuuttajat TELA - Arbetspensionsförsäkrarna TELA ry, kommunikationsministeriet, justitieministeriet, Skatteförvaltningen, Försäkrings- och finansrådgivningen, Eläkesäätioyhdistys - ESY ry, ersättningsfonden för investerarskydd, jord- och skogsbruksministeriet, undervisnings- och kulturministeriet och Konkurrens- och konsumentverket. Utlåtandena och ett sammandrag av dem finns på projektsidan för regeringens proposition (VM121:00/2023).

I största delen av utlåtandena ansågs regeringens proposition vara ändamålsenlig och värd att understöda. Av remissinstanserna understödde Centralhandelskammaren, Finlands näringsliv rf, Finanssiala ry, Finlands Revisorer rf, Finansinspektionen, WWF Finland och Finlands Bank regeringens proposition i sina utlåtanden. Dessutom understödde flera remissinstanser den

omständighet att det vid genomförandet av förordningen inte har föreslagits nationell tilläggsreglering som överstiger kraven i förordningen.

Finlands Revisorer rf fäste i sitt utlåtande uppmärksamhet särskilt vid de krav på erfarenhet, kompetens och utbildning som externa granskare av europeiska gröna obligationer bör uppfylla. Finlands näringsliv rf och Centralhandelskammaren ansåg det vara bra att skyldigheterna enligt EU-förordningen genomförs med så små nationella undantag som möjligt. Arbets- och näringsministeriet och miljöministeriet lyfte i sina utlåtanden fram betydelsen av miljömässigt hållbara obligationer när det gäller förmedlingen av investeringar och finansiering. WWF Finland lyfte i sitt utlåtande fram att denna lagstiftning skapar ett viktigt verktyg för finansmarknaden och förespråkade att offentliga aktörer såsom staten ska överväga att använda standarden för europeiska gröna obligationer även vid statliga emissioner. Centralhandelskammaren konstaterade i sitt utlåtande att bestämmelserna i lagen om Finansinspektionen delvis har blivit mycket svårbegripliga, vilket orsakar oro för rättssäkerheten.

6.2 Utlåtanden om lagförslagen

Centralhandelskammaren, Finansinspektionen och Finanssiala ry yttrade sig också närmare om lagförslagen. Centralhandelskammaren ansåg att den föreslagna nya 4 § i 17 kap. i värdepappersmarknadslagen i det utkast som var på remiss var onödig, eftersom granskningsrätten och rätten att få uppgifter enligt 3 kap. i lagen om Finansinspektionen samt bestämmelserna om verkställighetsförbud och rättelseuppmaning samt vite i 33 och 33 a § i den lagen är tillräckliga för att täcka Finansinspektionens befogenheter. Utlåtandet har inte lett till ändringsbehov eftersom de befogenheter som ingår i den föreslagna paragrafen innehåller sådana befogenheter som inte kan anses omfattas av granskningsrätten och rätten att få uppgifter enligt 3 kap. i lagen om Finansinspektionen eller av 33 och 33 a § i den lagen, eftersom bestämmelserna i fråga inte t.ex. ger Finansinspektionen befogenhet att kräva att en emittent av europeiska gröna obligationer offentliggör handlingar enligt EU-förordningen. I regeringens proposition har 17 kap. 4 § i den version som var på remiss ändrats till 17 kap. 1 d §.

Centralhandelskammaren har i sitt utlåtande lyft fram vissa iakttagelser angående systematiken mellan värdepappersmarknadslagen och lagen om handel med finansiella instrument. Enligt Centralhandelskammaren vore det med tanke på regleringens interna konsekvens motiverat att föreskriva om Finansinspektionens föreslagna förbudsbefogenheter i 17 kap. 1 § i värdepappersmarknadslagen (uppskov med att erbjuda till allmänheten) och 17 kap. 2 § (förbud mot erbjudande till allmänheten) samt i 3 kap. 8 § i lagen om handel med finansiella instrument (uppskov med upptagande till handel) och 3 kap. 12 § (förbudande av handel) i stället för i 17 kap. 5 § i värdepappersmarknadslagen. Även Finanssiala ry lyfter i sitt utlåtande fram samma iakttagelser, dvs. att den regleringslösning som var på remiss kan leda till oklarheter när det gäller tillämpningen. Centralhandelskammarens och Finanssiala ry:s ovannämnda iakttagelser har beaktats vid den fortsatta beredningen. Innehållet i 17 kap. 5 § i den version som var på remiss har fördelats mellan 17 kap. 1, 1 b och 2 § i värdepappersmarknadslagen samt 3 kap. 8 § 6 mom. i lagen om handel med finansiella instrument. EU-förordningen innehåller dock ingen bestämmelse om förbudande av handel utan endast om förbudande av upptagande till handel, så Centralhandelskammarens iakttagelse om behovet av att ändra 3 kap. 12 § i lagen om handel med finansiella instrument har inte beaktats.

Finanssiala ry yttrade sig också om de föreslagna 17 kap. 4 och 5 § i värdepappersmarknadslagen. Enligt Finanssiala ry skulle den nya befogenhet som gäller europeiska gröna obligationer och som föreslås i 17 kap. 4 § kunna genomföras genom att till 17 kap. 2 § foga en hänvisning till EU:s förordning om gröna obligationer, varvid någon separat

paragraf om europeiska gröna obligationer inte skulle behövas. Befogenheterna i den föreslagna 4 § gäller befogenheter att kräva att en emittent offentliggör handlingar eller ger Finansinspektionen befogenheter att offentliggöra det faktum att en emittent inte iakttar EU:s förordning om gröna obligationer. Befogenheterna i 17 kap. 2 § i värdepappersmarknadslagen omfattar inte befogenheter som gäller offentliggörande, utan befogenheter att fatta förbuds-, rättelse- och avbrottsbeslut. Därför har det fortfarande ansetts att befogenheterna i 17 kap. 4 § behöver finnas i en egen paragraf, dvs. i 17 kap. 1 d § i regeringens proposition.

Finansinspektionen föreslår i sitt utlåtande att det i 41 § 3 mom. och 43 § i lagen om Finansinspektionen ska skrivas in hänvisningsbestämmelser om att bestämmelserna i artiklarna 50 och 52 i EU:s förordning om gröna obligationer ska tillämpas i stället för de paragraferna. Finansinspektionen föreslår också att motsvarande korrigeringar ska göras i fråga om EU-förordningar som antagits redan tidigare och som innehåller motsvarande bestämmelser. Dessa frågor som Finansinspektionen lyft fram har beaktats i de lagförslag som ingår i propositionen. Som en lagteknisk iakttagelse konstaterar Finansinspektionen dessutom i fråga om lagen om Finansinspektionen att det i alla moment i 41 a § bör hänvisas till de bestämmelser i sektorslagarna enligt vilka överträdelser av kommissionens förordningar och beslut på nivå 2 som antagits med stöd av en EU-rättsakt på nivå 1 omfattas av påföljdsavgift. Frågan har lyfts fram i samband med riksdagsbehandlingen av regeringens proposition 31/2024 rd och Finansinspektionens oro har således redan beaktats.

I fråga om värdepappersmarknadslagen har Finansinspektionen dessutom konstaterat att det till det nya 5 mom. i 15 kap. 2 § bör fogas en hänvisning till den nya artikel 15a som i samband med ESAP-förordningen fogats till EU:s förordning om gröna obligationer. Även om det är fråga om genomförande av en annan EU-förordning har man stannat för att i denna regeringsproposition göra den ändring som Finansinspektionen föreslår, eftersom ändringen i fråga gäller det nya momentet i propositionen.

Finansinspektionen framförde också en sådan lagteknisk iakttagelse att hänvisningen till 2 och 3 mom. i 15 kap. 2 § 5 mom. i värdepappersmarknadslagen bör ses över. Detta har beaktats i lagförslagen så att det har fogats en hänvisning till 1–4 mom. Samtidigt görs en teknisk ändring genom vilken hänvisningarna i 15 kap. 2 § 3 och 4 mom. uppdateras.

Enligt Finansinspektionen bör 17 kap. 4 och 5 § i värdepappersmarknadslagen omfattas av vite enligt 17 kap. 3 §. Finansinspektionens anmärkning är befogad och kommer i praktiken delvis att förverkligas genom att beakta Centralhandelskammarens och Finanssiala ry:s önskemål om att 17 kap. 5 § ska fördelas på de befintliga paragraferna i 17 kap. samt 3 kap. 8 i lagen om handel med finansiella instrument, vilka redan omfattas av vite. Således är det konsekvent att föreskriva att också 17 kap. 4 § i den version som var på remiss, dvs. 17 kap. 1 d § i denna regeringsproposition, ska omfattas av vite.

7 Specialmotivering

7.1 Lag om Finansinspektionen

5 §. Andra finansmarknadsaktörer. Det föreslås att det görs en teknisk ändring i 1 mom. *41 punkten* och att det till momentet fogas en *ny 42 punkt*. Enligt den nya 42 punkten ska emittenter och originatorer av europeiska gröna obligationer samt emittenter som använder mallar som avses i artikel 21 i EU:s förordning om gröna obligationer i lagen betraktas som andra finansmarknadsaktörer.

40 §. Påföljdsavgift. Det föreslås att 2 mom. ändras. I 10 punkten föreslås en teknisk ändring som inte inbegriper några innehållsmässiga ändringar. Den punkten innehåller underpunkterna a–h, vars innehåll föreslås bli ändrat till ett enhetligt textstycke. Orsaken till den nuvarande strukturen för 10 punkten var att underpunkterna a–h trädde i kraft vid olika tidpunkter. Eftersom dessa bestämmelser redan har trätt i kraft och tillämpas, kan 10 punkten i momentet formuleras som ett enhetligt textstycke, vilket är mer förenligt med momentets struktur.

41 §. Påförande av påföljdsavgift. Det föreslås att 3 mom. ändras så att när det är fråga om överträdelse av EU:s förordning om gröna obligationer genomförs bedömningen av påföljdsavgiftens belopp i enlighet med artikel 50 i den förordningen. Dessutom görs några språkliga ändringar i momentet.

41 a §. Påföljdsavgiftens maximibelopp i vissa fall. Det föreslås att ett nytt 11 mom. fogas till paragrafen. I det nya 11 mom. föreskrivs om storleken på påföljdsavgiften för de överträdelser av artikel 49.1 led a i EU:s förordning om gröna obligationer som avses i det nya 5 mom. i 15 kap. 2 § i värdepappersmarknadslagen. Påföljdsavgiften för dessa överträdelser kan för juridiska personer uppgå till högst 500 000 euro eller 0,5 procent av den juridiska personens totala årliga omsättning samt för fysiska personer till högst 50 000 euro. Enligt det gällande 11 mom. får den påföljdsavgift som påförs vara högst två gånger större än den vinning som erhållits genom gärningen eller försummelsen, om vinningen kan bestämmas. Förslaget baserar sig på artikel 49.4 led d–f i EU:s förordning om gröna obligationer.

Till följd av det nya 11 mom. blir de tidigare 11–22 mom. nya 12–23 mom. Därför föreslås i det gällande 16 mom., dvs. det nya 17 mom., en teknisk ändring, så att hänvisningen till 15 mom. ändras till en hänvisning till det nya 16 mom. På samma sätt föreslås i det gällande 20 mom., dvs. det nya 21 mom., en teknisk ändring, så att hänvisningen till 12–19 mom. ändras till en hänvisning till 13–20 mom. Också i det gällande 21 mom., dvs. det nya 22 mom., görs en teknisk ändring, så att hänvisningen till 1–10 mom. och 12–19 mom. ändras till en hänvisning till 1–11 mom. och 13–20 mom.

43 §. Offentliggörande av administrativa påföljder och andra beslut. Det föreslås att ett nytt 5 mom. fogas till paragrafen. I det nya 5 mom. föreskrivs att när det är fråga om ett beslut om en administrativ påföljd eller annan administrativ åtgärd som fattats med stöd av EU:s förordning om gröna obligationer, offentliggörs beslutet i enlighet med artikel 52 i den förordningen. Dessutom föreslås att motsvarande regleringssätt också ska användas i fråga om prospektförordningen, gräsrotsfinansieringsförordningen, värdepapperiseringsförordningen och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 om marknader för kryptotillgångar och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 1095/2010 samt direktiven 2013/36/EU och (EU) 2019/1937, nedan *MiCA-förordningen*. I paragrafen föreskrivs att om offentliggörandet av ett beslut gäller prospektförordningen, ska på offentliggörandet tillämpas vad som anges i artikel 42 i den förordningen. På motsvarande sätt ska i fråga om gräsrotsfinansieringsförordningen tillämpas artikel 42 i den förordningen, i fråga om MiCA-förordningen artikel 114 i den förordningen och i fråga om värdepapperiseringsförordningen artikel 37 i den förordningen. Dessa artiklar i förordningarna är direkt tillämplig EU-rätt, så lagändringen påverkar inte tillämpningen av dem, utan det är fråga om en informativ bestämmelse.

50 y §. Verksamhet som behörig myndighet enligt EU:s förordning om gröna obligationer. Det föreslås att det till lagen fogas en ny 50 y §, enligt vilken Finansinspektionen är behörig myndighet enligt EU:s förordning om gröna obligationer. Genom förslaget genomförs artikel 44.1 och 44.2 i EU:s förordning om gröna obligationer nationellt.

7.2 Värdepappersmarknadslagen

1 kap. Allmänna bestämmelser

5 §. *Europeiska unionens lagstiftning.* Det föreslås att det i 1 mom. 8 punkten görs en teknisk ändring och att det till momentet fogas *en ny 9 punkt* där det föreskrivs att det i lagen med EU:s förordning om gröna obligationer avses Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2631 om europeiska gröna obligationer och frivilligt upplysningslämnande för obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara och för hållbarhetslänkade obligationer.

15 kap. Administrativa påföljder

2 §. *Påföljdsavgift.* I 3 och 4 mom. uppdateras de interna hänvisningarna till moment inom paragrafen. Det är fråga om en lagteknisk ändring som inte inverkar på innehållet. I fortsättningen hänvisas det i det inledande stycket i 3 mom. till 1 och 2 mom. och i det inledande stycket i 4 mom. till 1–3 mom. Dessutom ändras hänvisningen i 3 mom. 3 punkten till artikel 19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG, nedan *marknadsmissbruksförordningen*, så att den motsvarar syftet. Till artikel 19 i marknadsmissbruksförordningen har fogats en punkt 1a, som inte har varit avsedd att omfattas av påföljdsavgiften. Av denna anledning föreslås det att det i momentet görs en lagteknisk ändring som innebär att tankstrecket ersätts med uppräkningspunkterna. På så sätt är hänvisningen till artikel 19 uppdaterad och ändamålsenlig. Av motsvarande skäl föreslås det att hänvisningen i 4 mom. 4 punkten till artikel 23 i prospektförordningen korrigeras. Till artikel 23 i prospektförordningen har fogats en ny punkt 2a, som inte har varit avsedd att omfattas av påföljdsavgiften. Av denna anledning måste det göras en lagteknisk ändring som innebär att tankstrecket ersätts med uppräkningspunkterna.

Det föreslås att *ett nytt 5 mom.* fogas till paragrafen. I det nya 5 mom. föreskrivs det i fråga om EU:s förordning om gröna obligationer om sådana överträdelser och försummelser för vilka påföljdsavgift kan påföras i enlighet med 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen. Sådana bestämmelser är de bestämmelser som avses i artikel 49.1 led a i EU:s förordning om gröna obligationer. Dessa bestämmelser är bestämmelsen om faktablad för europeiska gröna obligationer och granskning före emission i artikel 10, bestämmelsen om allokeringsrapporter och granskning av allokeringsrapporter efter emission i artikel 11, bestämmelsen om konsekvensrapport avseende europeiska gröna obligationer i artikel 12, bestämmelsen om prospekt för gröna obligationer i artikel 14, bestämmelsen om offentliggörande på emittentens webbplats och anmälan till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och den behöriga myndigheten i artikel 15, bestämmelsen om uteslutande av vissa värdepapperiserade exponeringar i artikel 18, bestämmelsen om ytterligare upplysningskrav när det gäller värdepapperisering i artikel 19 och bestämmelsen om periodiskt upplysningslämnande efter emission för emittenter av obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara eller hållbarhetslänkade obligationer i artikel 21. Bestämmelser enligt momentet är utöver de som nämns ovan artikel 15a i EU:s förordning om europeiska gröna obligationer, som gäller tillgång till information i den europeiska gemensamma åtkomstpunkten, som föreskrivits i den förordningen som kompletterar ESAP-förordningen. Momentets 6 punkt som gäller den artikeln träder i kraft först den 1 januari 2030.

Samtidigt föreslås att det gällande 5 mom. blir *ett nytt 6 mom.* Det nya 6 mom. kompletteras så att även förordningar och beslut som kommissionen antagit med stöd av EU:s förordning om

gröna obligationer hör till de bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen och i fråga om vilka det för försummelse eller överträdelse påförs en påföljdsavgift.

17 kap. Tillsynsbefogenheter

1 §. *Uppskov med att erbjuda värdepapper till allmänheten.* Det föreslås att paragrafen ändras så att där föreskrivs om Finansinspektionens möjlighet att bestämma att erbjudandet av värdepapper till allmänheten ska skutas upp med högst tio på varandra följande bankdagar om en emittent av europeiska gröna obligationer som avses i EU:s förordning om gröna obligationer inte har fullgjort en skyldighet enligt avdelning II kapitel 2 eller artikel 18 eller 19 i den förordningen. Bestämmelsen baserar sig på artikel 45.1 led h i EU:s förordning om gröna obligationer. Befogenheten enligt den artikeln omfattar inte bara tillfälligt förbud för ett erbjudande av europeiska gröna obligationer till allmänheten utan också för upptagande av europeiska gröna obligationer till handel. Till denna del föreslås det att bestämmelsen ska genomföras i 3 kap. 8 § 6 mom. i lagen om handel med finansiella instrument. Finansiella instrument eller värdepapper som avses i bestämmelserna och vars upptagande till handel på en reglerad marknad eller erbjudande till allmänheten Finansinspektionens föreläggande om uppskov gäller, ska i detta sammanhang endast omfatta europeiska gröna obligationer enligt EU:s förordning om gröna obligationer. På motsvarande sätt som i fråga om de föreslagna ändringarna i 3 kap. 8 § 6 mom. i lagen om handel med finansiella instrument ska det vara möjligt för Finansinspektionen att förena sitt beslut med vite som det föreskrivs om i 17 kap. 3 § i värdepappersmarknadslagen.

Såväl de ändringar som föreslås i 17 kap. 1 § i värdepappersmarknadslagen som de ändringar som föreslås i 3 kap. 8 § 6 mom. i lagen om handel med finansiella instrument innebär också att Finansinspektionen får befogenheter enligt artikel 45.1 led i att förbjuda ett erbjudande till allmänheten eller upptagande till handel på en reglerad marknad av europeiska gröna obligationer om det föreligger skälig anledning att misstänka att emittenten fortsätter att underlåta att uppfylla en skyldighet enligt avdelning II kapitel 2 eller artikel 18 eller 19. Bestämmelsen ordalydelse ”fortsätter att” hänvisar till led h i bestämmelsen, där det anges att det tillfälliga förbudet kan meddelas under högst tio på varandra följande arbetsdagar. Finansinspektionen ska alltså kunna förbjuda erbjudande eller upptagande till handel på en reglerad marknad av europeiska gröna obligationer, om det lagstridiga förfarandet fortsätter även efter tio bankdagar. De ändringar som föreslås i 3 kap. 8 § 6 mom. i lagen om handel med finansiella instrument och i 17 kap. 1 § i värdepappersmarknadslagen ska anses uppfylla även kravet i artikel 45.1 led i, eftersom Finansinspektionen har möjlighet att förnya ett beslut om avbrytande med tio bankdagens mellanrum. Detta framgår av bestämmelsens ordalydelse ”med högst tio på varandra följande bankdagar åt gången”. Man har gått inför ett motsvarande regleringssätt också i samband med genomförandet av prospektförordningen (RP 111/2018 rd). Kravet att uppskovet kan fortgå under tio på varandra följande bankdagar åt gången har betydelse också med tanke på en noggrann avgränsning av myndighetens befogenheter. I den finska översättningen av EU:s förordning om gröna obligationer används ordet ”työpäivä” och i den svenska ”arbetsdag”. I förslaget har man dock för enhetlighetens skull använt ordet ”pankkipäivä” på finska och ”bankdag” på svenska, vilka tagits in i 17 kap. 1 § i värdepappersmarknadslagen i och med prospektförordningen.

1 b §. *Förbud mot marknadsföring av värdepapper.* Det föreslås ändringar i paragrafens rubrik och text. Det föreslås att paragrafens rubrik ändras så att ordet ”prospekt” stryks och formuleringen ”som gäller” ersätts med ordet ”av”. Paragrafen grundar sig på genomförandet av artikel 32.1 led e i prospektförordningen. Paragrafen ändras så att den bättre motsvarar den aktuella bestämmelsen i prospektförordningen, som förutsätter att annonsering av värdepapper

i större utsträckning ska förbjudas helt eller tillfälligt och inte endast annonsering av prospekt som gäller värdepapper. Dessutom förtydligas det att Finansinspektionen får avbryta, uppskjuta eller avsluta marknadsföringen av värdepapper för tio på varandra följande bankdagar åt gången. Finansinspektionen får vid behov förlänga ett beslut om förbud mot, uppskov med eller avslutande av marknadsföringen i perioder på tio på varandra följande bankdagar.

Dessutom föreslås det sådana ändringar i paragrafen att befogenheterna att förbjuda, skuta upp eller avsluta marknadsföring av värdepapper också gäller marknadsföring av europeiska gröna obligationer i det fall att det har förfarits i strid med en skyldighet som anges i avdelning II kapitel 2 eller artikel 18 eller 19 i EU:s förordning om gröna obligationer. Genom ändringen genomförs artikel 45.1 led j och k i EU:s förordning om gröna obligationer. Finansinspektionen ska alltså kunna förbjuda marknadsföring av europeiska gröna obligationer, om det lagstridiga förfarandet fortsätter även efter tio bankdagar. De ändringar som föreslås i 17 kap. 1 b § i värdepappersmarknadslagen ska anses uppfylla kravet i artikel 45.1 led k, eftersom Finansinspektionen har möjlighet att förnya ett beslut om avbrytande med tio bankdagens mellanrum. Detta framgår av bestämmelsens ordalydelse ”för högst tio på varandra följande bankdagar åt gången”. Regleringssättet motsvarar i fråga om marknadsföring av europeiska gröna obligationer vad som i 17 kap. 1 § 1 mom. i värdepappersmarknadslagen föreslås bli föreskrivet om uppskov med erbjudande till allmänheten av europeiska gröna obligationer och i 3 kap. 8 § 6 mom. i lagen om handel med finansiella instrument om uppskov med upptagande till handel på en reglerad marknad. I den finska översättningen av EU:s förordning om gröna obligationer används ordet ”työpäivä” och i den svenska ”arbetsdag”. I förslaget har man dock för enhetlighetens skull använt ordet ”pankkpäivä” på finska och ”bankdag” på svenska, vilka tagits in i 17 kap. 1 b § i värdepappersmarknadslagen i och med prospektförordningen.

1 d §. Befogenheter som gäller offentliggörande i anslutning till EU:s förordning om gröna obligationer. Enligt förslaget ska en ny 1 d § fogas till kapitlet. I paragrafen föreslås för Finansinspektionen befogenheter som grundar sig på artikel 45.1 led a–f, l och n i EU:s förordning om gröna obligationer. Genom dessa befogenheter enligt artikel 45 kan Finansinspektionen antingen kräva att emittenter offentliggör handlingar och uppgifter eller själv offentliggöra sådana sakförhållanden som har samband med försummelser. Genom 1 mom. genomförs artikel 45.1 led a–e. Paragrafens 1 mom. innehåller befogenhet för Finansinspektionen att kräva att en emittent offentliggör granskningar och bedömningar. Om emittenten inte har låtit utföra en i artikel 12.3 i förordningen avsedd granskning av konsekvensrapporten som begärs av en extern granskare och som är frivillig för emittenten, kan offentliggörande av en sådan inte heller krävas. Paragrafens 2 mom. grundar sig på artikel 45.1 led f och 3 mom. på artikel 45.1 led l och n.

2 §. Förbuds-, rättelse- och avbrottsbeslut. Det föreslås att det till paragrafen fogas ett nytt 4 mom. enligt vilket Finansinspektionen kan förbjuda en emittent eller en fysisk eller juridisk person som är ansvarig för överträdelsen att emittera europeiska gröna obligationer för ett år. Momentet grundar sig på artikel 45.1 led m och artikel 49.4 led c i EU:s förordning om gröna obligationer.

3 §. Vite. Det föreslås att paragrafen ändras så att Finansinspektionen i fortsättningen får förena även förbud och beslut som avses i den nya 1 d § med vite. Detta ligger i linje med att bestämmelserna i 1, 1 b och 2 § i kapitlet redan omfattas av vite.

7.3 Lagen om handel med finansiella instrument

3 kap. Organisering av verksamheten på en reglerad marknad

8 §. Upptagande av finansiella instrument till handel på en reglerad marknad. Det föreslås att 6 mom. ändras så att där föreskrivs om Finansinspektionens möjlighet att bestämma att upptagande av finansiella instrument till handel på en reglerad marknad ska skutas upp med högst tio på varandra följande bankdagar om en emittent av europeiska gröna obligationer som avses i EU:s förordning om gröna obligationer inte har fullgjort en skyldighet enligt avdelning II kapitel 2 eller artikel 18 eller 19 i den förordningen. Bestämmelsen baserar sig på artikel 45.1 led h i EU:s förordning om gröna obligationer. Befogenheten enligt det leDET omfattar inte bara tillfälligt förbud för upptagande av europeiska gröna obligationer till handel utan också för ett erbjudande av europeiska gröna obligationer till allmänheten. Till denna del föreslås det att bestämmelsen genomförs i 17 kap. 1 §. i värdepappersmarknadslagen. Finansiella instrument eller värdepapper som avses i bestämmelserna och vars upptagande till handel på en reglerad marknad eller erbjudande till allmänheten Finansinspektionens föreläggande om uppskov gäller, ska i detta sammanhang endast omfatta europeiska gröna obligationer enligt EU:s förordning om gröna obligationer. På motsvarande sätt som i fråga om de föreslagna ändringarna i 17 kap. 1 § i värdepappersmarknadslagen, har Finansinspektionen möjlighet att förena sitt beslut enligt 3 kap. 8 § 6 mom. i lagen om handel med finansiella instrument med vite i enlighet med gällande 33 a § i lagen om Finansinspektionen.

Såväl de ändringar som föreslås i 3 kap. 8 § 6 mom. i lagen om handel med finansiella instrument som de ändringar som föreslås i 17 kap. 1 § i värdepappersmarknadslagen innebär också att Finansinspektionen får befogenheter enligt artikel 45.1 led i att förbjuda ett erbjudande till allmänheten eller upptagande till handel på en reglerad marknad av europeiska gröna obligationer om det föreligger skälig anledning att misstänka att emittenten fortsätter att underlåta att uppfylla en skyldighet enligt avdelning II kapitel 2 eller artikel 18 eller 19. Bestämmelsen ordalydelse ”fortsätter att” hänvisar till led h i bestämmelsen, där det anges att det tillfälliga förbudet kan meddelas under högst tio på varandra följande arbetsdagar. Finansinspektionen ska alltså kunna förbjuda erbjudande eller upptagande till handel på en reglerad marknad av europeiska gröna obligationer, om det lagstridiga förfarandet fortsätter även efter tio bankdagar. De ändringar som föreslås i 3 kap. 8 § 6 mom. i lagen om handel med finansiella instrument och i 17 kap. 1 § i värdepappersmarknadslagen ska anses uppfylla även kravet i artikel 45.1 led i i EU:s förordning om gröna obligationer, eftersom Finansinspektionen har möjlighet att förnya ett beslut om avbrytande med tio bankdagens mellanrum. Detta framgår av bestämmelsens ordalydelse ”med högst tio på varandra följande bankdagar åt gången”. Man har gått inför ett motsvarande regleringssätt också i samband med genomförandet av prospektförordningen (RP 111/2018 rd). Kravet att uppskovet kan fortgå under tio på varandra följande bankdagar åt gången har betydelse också med tanke på en noggrann avgränsning av myndighetens befogenheter. I den finska översättningen av EU:s förordning om gröna obligationer används ordet ”työpäivä” och i den svenska ”arbetsdag”. I förslaget har man dock för enhetlighetens skull använt ordet ”pankkipäivä” på finska och ”bankdag” på svenska, vilka tagits in i 17 kap. 1 § i värdepappersmarknadslagen i och med prospektförordningen.

Enligt förslaget fogas till paragrafen *ett nytt 7 mom.* till vilket den sista meningen i det gällande 6 mom. flyttas. Det är fråga om en i huvudsak lagteknisk ändring som behöver göras till följd av ändringen av 6 mom. Även i fortsättningen ska Finansinspektionen innan den ger ett förordnande enligt 6 mom. ge den som beslutet avser tillfälle att bli hörd, om inte något annat följer av ärendets brådskande natur eller av någon annan särskild orsak.

8 Bestämmelser på lägre nivå än lag

I denna proposition föreslås inga bestämmelser på lägre nivå än lag.

9 Ikraftträdande

De föreslagna lagarna avses träda i kraft den 21 december 2024, eftersom de ändringar som EU-förordningen förutsätter behöver göras i nationell lagstiftning senast den 21 december 2024 och tillämpningen av dem ska inledas den 21 december 2024. Ett undantag från detta är 15 kap. 2 § 5 mom. 6 punkten i värdepappersmarknadslagen, som avses träda i kraft den 1 januari 2030, varvid bestämmelsen i fråga och artikel 15a i EU:s förordning om gröna obligationer börjar tillämpas. Lagändringarna ska anmälas till kommissionen och Esma senast den 21 december 2024.

10 Verkställighet och uppföljning

Senast den 21 december 2028 och därefter vart tredje år, ska kommissionen, efter att ha hört Esma och plattformen för hållbar finansiering som inrättats genom artikel 20 i taxonomiförordningen, lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av EU:s förordning om gröna obligationer. Rapporten ska i möjligaste mån utvärdera åtminstone

a) införandet av den europeiska standarden för gröna obligationer och dess marknadsandel, både i unionen och globalt, särskilt för små och medelstora företag,

b) hur EU:s förordning om gröna obligationer har påverkat omställningen till en hållbar ekonomi, bristen på investeringar som behövs för att uppnå unionens klimatmål enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag), samt omdirigeringen av privata kapitalflöden till hållbara investeringar,

c) hur marknaden för externa granskare fungerar och Esmas tillsyn av denna,

d) lämpligheten och inverkan på externa granskare och på Esmas budget av de delegerade akter som antagits enligt EU-förordningen,

e) miljöpåståendens trovärdighet och potentiella fall av missbruk på marknaden för gröna obligationer,

f) hur den hållbarhetslänkade obligationsmarknaden fungerar, inbegripet trovärdigheten hos och kvaliteten på relevanta påståenden,

g) behovet av att erkänna ett tredjelands kriterier för att fastställa miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter som likvärdiga med taxonomikraven, förutsatt att det finns särskilda skyddsåtgärder för att säkerställa likvärdiga mål, i syfte att godkänna allokering av intäkter från en europeisk grön obligation i enlighet med sådana kriterier i tredjeländer,

h) den praktiska inverkan av den flexibilitet från överensstämmelse med taxonomiförordningen som artikel 5 i EU-förordningen medger på användningen av europeiska gröna obligationer, miljökvaliteten på användningen av intäkterna från dessa och skälen till att den flexibilitet som föreskrivs i den artikeln inte hindrar omställningen till finansiering av miljömässigt hållbara verksamheter,

i) genomförandet av avdelning III om frivilliga mallar i EU-förordningen, inbegripet användningen av de mallar som avses i den avdelningen av emittenter av obligationer som

marknadsförs som miljömässigt hållbara eller av hållbarhetslänkade obligationer, huruvida sådana obligationer marknadsförs i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, en analys av användningen av dessa mallar, marknadsutvecklingen och dessa mallars överensstämmelse med relevant unionsrätt, inbegripet Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn.

Kommissionen ska, när så är lämpligt, till de rapporter som avses ovan foga ett lagstiftningsförslag, inbegripet information för emittenter av obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara och av hållbarhetslänkade obligationer.

Utöver de rapporter som nämns ovan ska kommissionen den 21 december 2026 offentliggöra en rapport om behovet av att reglera hållbarhetslänkade obligationer, när så är lämpligt åtföljd av ett lagstiftningsförslag. Dessutom ska kommissionen senast den 31 december 2024 och därefter vart tredje år offentliggöra en rapport för att informera emittenter av europeiska gröna obligationer om den översyn som genomförts enligt artikel 19.5 tredje stycket i taxonomiförordningen, inbegripet överensstämmelsen mellan de tekniska granskningskriterierna och de kriterier som fastställs i artikel 10.2 i den förordningen, med beaktande av reglerna om tillämpning av äldre regler i artikel 8 i EU:s förordning om gröna obligationer.

Senast den 21 december 2028 ska Europeiska bankmyndigheten, nedan *EBA*, i samarbete med Esma och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, nedan *Eiopa*, offentliggöra en rapport om möjligheten att utvidga behörigheten att använda beteckningen ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB” till att omfatta syntetiska värdepapperiseringar. Senast den 21 december 2029 får kommissionen, på grundval av EBA:s rapport, lägga fram en rapport till Europaparlamentet och rådet. Kommissionens rapport får vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

Senast den 21 december 2028 och, i tillämpliga fall, vart tredje år därefter, ska de europeiska tillsynsmyndigheterna, dvs. EBA, Esma och Eiopa, genom den gemensamma kommittén offentliggöra en rapport om utvecklingen av marknaden för värdepapperiseringsobligationer. Dessa rapporter ska bl.a. bedöma huruvida volymen taxonomiförordningsförenliga tillgångar har ökat tillräckligt i syfte att se över tillämpningen av reglerna om användning av intäkter för värdepapperiseringsobligationer vars emittenter avser att använda beteckningen ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB”. Kommissionen ska på grundval av de europeiska tillsynsmyndigheternas rapport lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet. Kommissionens rapport får vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

11 Förhållande till andra propositioner

11.1 Samband med andra propositioner

Riksdagen behandlar samtidigt regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om Finansinspektionen och till vissa lagar som har samband med den (RP 67/2024 rd). I den ändras delvis samma paragrafer i lagen om Finansinspektionen. I båda regeringspropositionerna fogas en ny 42 punkt till förteckningen i 5 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen. Detta innebär att det i RP 67/2024 rd fogas en ny 42 punkt och i denna regeringsproposition en ny 43 punkt. I båda regeringspropositionerna ändras 40 § 2 mom. i lagen om Finansinspektionen, men dessa ändringar är inte överlappande eftersom det är olika punkter i momentet som ändras. Dessutom innehåller bägge propositioner ändringar i 41 § 3 mom. i lagen om Finansinspektionen. I båda propositionerna fogas också ett nytt 5 mom. till 43 §. Dessa förslag till ett nytt 5 mom. kan slås samman till ett och samma moment.

Dessutom behandlas i riksdagen samtidigt RP 55/2024 rd, genom vilken lagen om Finansinspektionen ändras. Den enda ändring som gäller samma paragraf är dock förteckningen i 5 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen. Lagändringen i RP 55/2024 rd gäller 27 punkten i förteckningen.

11.2 Förhållande till budgetpropositionen

Propositionen har inget samband med budgetpropositionen.

12 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Förslagen i propositionen är lagändringar som ska göras i nationell lag med anledning av Europeiska unionens förordning. EU:s förordning om gröna obligationer förutsätter att det nationellt föreskrivs om den behöriga myndighetens befogenheter. Dessa befogenheter och de grundläggande fri- och rättigheterna och mänskliga rättigheterna i anslutning till dem ska bedömas i förhållande till grundlagen. EU:s förordning om gröna obligationer innehåller inte något betydande handlingsutrymme. Förordningen ger endast möjlighet att föreskriva om mer långtgående tillsyns- och påföljdsbefogenheter för den behöriga myndigheten än vad som anges i förordningen eller om straffrättsliga påföljder i stället för eller vid sidan av de administrativa påföljderna. I propositionen föreslås inga bestämmelser om mer långtgående befogenheter än de som förutsätts i EU-förordningen, utan förslagen i regeringspropositionen är så samstämmiga som möjligt med EU-förordningen.

Enligt 18 § 1 mom. i Finlands grundlag (731/1999) har var och en i enlighet med lag rätt att skaffa sig sin försörjning genom arbete, yrke eller näring som han eller hon valt fritt. Finansmarknadslagstiftningen och Finansinspektionens tillsynsbefogenheter i anslutning till den innebär begränsningar i näringsfriheten. Lagen om Finansinspektionen har flera gånger bedömts av grundlagsutskottet. De påföljdsbefogenheter och andra befogenheter som Finansinspektionen föreslås få enligt lagförslag 1–3 i regeringspropositionen är inte nämnvärt av nytt slag varken till sitt innehåll eller sin karaktär.

Grundlagsutskottets vedertagna tolkning är att Finansinspektionens påföljdsavgifter med avseende på 81 § i grundlagen varken är skatter eller avgifter, utan administrativa påföljder av sanktionskaraktär för en lagstridig gärning. Utskottet har i sak jämställt ekonomiska påföljder av straffkaraktär med straffrättsliga påföljder (GrUU 14/2013 rd, GrUU 17/2012 rd, GrUU 9/2012 rd, s. 2, GrUU 55/2005 rd, s. 2 och GrUU 32/2005 rd, s. 2). Enligt 2 § 3 mom. i grundlagen ska de allmänna grunderna för administrativa påföljder bestämmas i lag eftersom det innebär utövning av offentlig makt att påföra en sådan avgift. Det är fråga om betydande utövning av offentlig makt, menar utskottet.

Lagen måste exakt och tydligt föreskriva om grunderna för betalningsskyldigheten och avgiftens storlek, rättsskyddet för den betalningsskyldige och grunderna för verkställigheten av lagen (GrUU 14/2013 rd, GrUU 17/2012 rd, GrUU 9/2012 rd, s. 2, GrUU 57/2010 rd, s. 2, GrUU 55/2005 rd, s. 2 och GrUU 32/2005 rd, s. 2–3). Även om kravet på exakthet enligt den straffrättsliga legalitetsprincipen, som framgår av grundlagens 8 §, inte direkt gäller administrativa påföljder kan det allmänna kravet på exakthet ändå inte åsidosättas i ett sådant sammanhang (GrUU 14/2013 rd, GrUU 17/2012 rd, GrUU 9/2012 rd, s. 2, GrUU 57/2010 rd, s. 2 och GrUU 74/2002 rd, s. 5). Dessutom ska bestämmelserna uppfylla kraven i fråga om rätt proportion på sanktionerna (GrUU 28/2014 rd, GrUU 15/2014 rd). I fråga om administrativa påföljder bör det ännu noteras att de inte till sitt förfarande får stå i strid med den oskyldighetspresumtion som avses i 21 § i grundlagen och att de inte heller kan grunda sig på

rent omvänd bevisbörda eller strikt objektivt ansvar (se även GrUU 32/2005 rd, s. 3 och GrUU 4/2004, s. 7–8).

De bestämmelser om administrativa påföljder som ingår i lagförslag 1 och 2 motsvarar till sin karaktär de bestämmelser som redan finns i gällande lagstiftning och som har kommit till med grundlagsutskottets medverkan (GrUU 17/2012 rd, GrUU 15/2015 rd och GrUU 43/2013 rd). I bestämmelserna om påföljdsavgift i lagen om Finansinspektionen och i värdepappersmarknadslagen räknas de bestämmelser upp i fråga om vilka det vid försummelse eller överträdelse kan påföras en påföljd. Dessa bestämmelser kompletteras så att påföljd i fortsättningen kan påföras för försummelse eller överträdelse av EU:s bestämmelser om gröna obligationer. Dessutom föreslås det i enlighet med EU-förordningen bestämmelser om påföljdsavgiftens storlek, påförande av avgiften och de omständigheter som ska beaktas i avgiften. Ändringarna i fråga är förenliga med tidigare bestämmelser om Finansinspektionens administrativa påföljder. I övrigt föreslås det inga ändringar i de övriga förutsättningarna och förfarandena för påförande av påföljdsavgift.

Enligt artikel 45.1 led h och i i EU:s förordning om gröna obligationer ska medlemsstaterna för den behöriga myndigheten föreskriva befogenheter att

- *meddela tillfälligt förbud* för ett erbjudande eller upptagande till handel på en reglerad marknad av europeiska gröna obligationer under högst tio på varandra följande arbetsdagar vid ett och samma tillfälle, om det föreligger skälig anledning att misstänka att emittenten har underlåtit att uppfylla en skyldighet enligt avdelning II kapitel 2 eller artikel 18 eller 19 (led h), samt
- *förbjuda* ett erbjudande eller upptagande till handel på en reglerad marknad av europeiska gröna obligationer om det föreligger skälig anledning att misstänka att emittenten fortsätter att underlåta att uppfylla en skyldighet enligt avdelning II kapitel 2 eller artikel 18 eller 19 (led i).

Det föreslås att bestämmelserna i dessa led ska genomföras nationellt i 17 kap. 1 § 1 mom. i värdepappersmarknadslagen och i 3 kap. 8 § 6 mom. i lagen om handel med finansiella instrument så att Finansinspektionen ska kunna skjuta upp erbjudandet till allmänheten eller upptagandet till handel på en reglerad marknad av europeiska gröna obligationer med högst tio på varandra följande bankdagar åt gången. Bestämmelserna omfattar också befogenheter enligt artikel 45.1 led i för den behöriga myndigheten att förbjuda ett erbjudande eller upptagande till handel på en reglerad marknad av europeiska gröna obligationer, om det förfarande som strider mot skyldigheterna enligt bestämmelsen fortsätter efter tio arbetsdagar. Enligt bestämmelserna i värdepappersmarknadslagen och lagen om handel med finansiella instrument ska Finansinspektionen kunna skjuta upp erbjudandet till allmänheten eller upptagandet till handel på en reglerad marknad av europeiska gröna obligationer med tio på varandra följande bankdagar åt gången. Detta innebär att ett föreläggande om uppskov kan förnyas alltid var tionde bankdag, om den verksamhet som strider mot skyldigheterna fortsätter. För en befogenhet att förbjuda enligt artikel 45.1 led h och i i EU:s förordning om gröna obligationer fastställs inte någon tidsmässig begränsning. När det gäller den tidsmässiga varaktigheten kan ett obegränsat beslut om uppskov anses vara problematiskt med tanke på systemet för de grundläggande fri- och rättigheterna. Därför behövs en till den tidsmässiga varaktigheten noggrant avgränsad nationell bestämmelse om att Finansinspektionens beslut alltid kan meddelas för högst tio på varandra följande bankdagar åt gången. En sådan bestämmelse tryggar förutsägbarheten i tillämpningen och rättssäkerheten för dem som beslutet gäller. I EU:s förordning om gröna obligationer används ordet ”arbetsdag”. I lagförslag 2 och 3 i

regeringspropositionen har man dock för enhetlighetens skull använt ordet ”bankdag” som tagits in i 17 kap. i värdepappersmarknadslagen i och med prospektförordningen.

En motsvarande tolkning blir aktuell i fråga om artikel 45.1 led j och k i EU:s förordning om gröna obligationer, vilka gäller förbjudande av annonsering tillfälligt eller förbjudande av annonsering av europeiska gröna obligationer. Enligt artikel 45.1 led j ska den nationella behöriga myndigheten ha befogenheter att förbjuda annonsering tillfälligt under högst tio på varandra följande arbetsdagar och enligt artikel 45.1 led k förbjuda annonsering. Bestämmelser om skyldigheterna enligt den aktuella EU-förordningen föreslås i 17 kap. 1 b § i värdepappersmarknadslagen. Också i fråga om dessa EU-bestämmelser görs en motsvarande regleringslösning som den som nämns ovan och som gäller artikel 45.1 led h och i.

Med stöd av vad som anförts ovan kan den föreslagna lagstiftningen anses vara förenlig med grundlagen.

På de grunder som anges ovan bedöms det att lagförslagen kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Kläm

Eftersom EU:s förordning om gröna obligationer innehåller bestämmelser som föreslås bli kompletterade genom lag, föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av lagen om Finansinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om Finansinspektionen (878/2008) 5 § 1 mom. 41 punkten, 40 § 2 mom. 10 punkten, 41 § 3 mom. och 41 a § 16, 20 och 21 mom., sådana de lyder, 5 § 1 mom. 41 punkten, 41 a § 16, 20 och 21 mom. och 41 § 3 mom. i lag 403/2024 och 40 § 2 mom. 10 punkten i lag 214/2022, och

fogas till 5 § 1 mom., sådant det lyder i lagarna 752/2012, 902/2012, 254/2013, 170/2014, 198/2015, 520/2016, 737/2016, 1442/2016, 228/2017, 575/2017, 893/2017, 1071/2017, 241/2018, 1229/2018, 215/2019, 296/2019, 517/2019, 574/2019, 963/2019, 316/2020, 524/2021, 599/2021, 205/2022, 184/2023, 192/2023 och 403/2024, en ny 42 punkt, till 41 a §, sådan den lyder i lagarna 241/2018, 524/2021, 954/2021, 205/2022, 214/2022, 192/2023 och 403/2024, ett nytt 11 mom., varvid de nuvarande 11–15 mom., det ändrade 16 mom., de nuvarande 17–19 mom., det ändrade 20 och 21 mom. och det nuvarande 22 mom. blir 12–23 mom., till 43 §, sådan den lyder i lagarna 176/2016, 1071/2017 och 524/2021, ett nytt 5 mom. samt till lagen en ny 50 y § som följer:

5 §

Andra finansmarknadsaktörer

Med *andra finansmarknadsaktörer* avses i denna lag

41) den som med stöd av artikel 41.1 och 41.2 samt artikel 83.1 och 83.2 i EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar är skyldig att göra en anmälan till Finansinspektionen om förvärv och avyttring av innehav,

42) emittenter av sådana europeiska gröna obligationer som avses i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2631 om europeiska gröna obligationer och frivilligt upplysningslämnande för obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara och för hållbarhetslänkade obligationer, nedan *EU:s förordning om gröna obligationer*, sådana originatorer av europeiska gröna obligationer som avses i artikel 16 i den förordningen samt sådana emittenter som använder mallar som avses i artikel 21 i den förordningen i fråga om dessa mallar.

40 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift ska också påföras den som uppsåtligen eller av oaktsamhet försummar eller bryter mot

10) bestämmelserna i artikel 4.1–4.5 i förordningen om hållbarhetsrelaterade upplysningar om transparens på webbplatser i fråga om negativa konsekvenser för hållbar utveckling på enhetsnivå, bestämmelserna i artikel 6 i den förordningen om transparens i fråga om integreringen av hållbarhetsrisker i upplysningar som lämnas innan avtal ingås, bestämmelserna

i artikel 7 i den förordningen om transparens i fråga om negativa konsekvenser för hållbar utveckling i upplysningar som lämnas innan avtal ingås med avseende på finansiella produkter, bestämmelserna i artikel 8.1 eller 8.2 i den förordningen om transparens i fråga om främjandet av miljörelaterade eller sociala egenskaper i den information som lämnas innan avtal ingås, bestämmelserna i artikel 9.1–9.4 i den förordningen om transparens i fråga om hållbar investering i upplysningar som lämnas innan avtal ingås, bestämmelserna i artikel 10.1 i den förordningen om transparens i fråga om främjandet av miljörelaterade eller sociala egenskaper och av hållbar investering på webbplatser, bestämmelserna i artikel 11.1 eller 11.2 i den förordningen om transparens i fråga om främjandet av miljörelaterade eller sociala egenskaper och av hållbara investeringar i regelbundna rapporter eller bestämmelserna i artikel 13.1 i den förordningen om marknadsföringsmaterial,

41 §

Påförande av påföljdsavgift

Om det är fråga om överträdelse av förordningen om referensvärden, ska utöver bestämmelserna i 2 mom. även förfarandets inverkan på realekonomin beaktas vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp. Om det är fråga om överträdelse av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG, nedan *prospektförordningen*, ska bestämmelserna i artikel 39 i den förordningen tillämpas i stället för 2 mom. vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp. Om det är fråga om överträdelse av EU:s gräsrotsfinansieringsförordning, ska bestämmelserna i artikel 40 i den förordningen tillämpas i stället för 2 mom. vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp. Om det är fråga om överträdelse av EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar, ska bestämmelserna i artikel 112 i den förordningen tillämpas i stället för 2 mom. vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp. Om det är fråga om överträdelse av värdepapperiseringsförordningen, ska bestämmelserna i artikel 33 i den förordningen tillämpas i stället för 2 mom. vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp. Om det är fråga om överträdelse av EU:s förordning om gröna obligationer, ska bestämmelserna i artikel 50 i den förordningen tillämpas i stället för 2 mom. vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp.

41 a §

Påföljdsavgiftens maximibelopp i vissa fall

Om påföljdsavgift påförs för en överträdelse av en bestämmelse som avses i 15 kap. 2 § 5 mom. i värdepappersmarknadslagen, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till antingen högst 0,5 procent av den juridiska personens omsättning under det föregående året eller högst 500 000 euro, beroende på vilkendera som är större, och en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst 50 000 euro.

Om en påföljdsavgift som avses i 16 mom. påförs för en överträdelse av artikel 11.1 led d eller artikel 11.4 i förordningen om referensvärden, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till antingen högst två procent av den juridiska personens omsättning

under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst 250 000 euro, beroende på vilkendera som är större. En fysisk person får påföras högst 100 000 euro i påföljdsavgift.

Trots det som föreskrivs i 13–20 mom. får påföljdsavgiften emellertid vara högst tre gånger så stor som den vinning som erhållits genom gärningen eller försummelsen, om storleken på vinningen kan bestämmas.

Påföljdsavgift får också påföras för överträdelse av bestämmelser som utfärdats med stöd av de författningar som avses i 1–11 och 13–20 mom.

43 §

Offentliggörande av administrativa påföljder och andra beslut

Om en offentlig varning, ordningsavgift eller påföljdsavgift påförs på grund av en överträdelse av prospektförordningen, ska i stället för denna paragraf artikel 42 i den förordningen tillämpas på offentliggörandet av beslutet. Om en offentlig varning eller påföljdsavgift påförs på grund av en överträdelse av gräsrotsfinansieringsförordningen, ska i stället för denna paragraf artikel 42 i den förordningen tillämpas på offentliggörandet av beslutet. Om en offentlig varning eller påföljdsavgift påförs på grund av en överträdelse av EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar, ska i stället för denna paragraf artikel 114 i den förordningen tillämpas på offentliggörandet av beslutet. Om en påföljdsavgift påförs på grund av en överträdelse av värdepapperiseringsförordningen, ska i stället för denna paragraf artikel 37 i den förordningen tillämpas på offentliggörandet av beslutet. Om en offentlig varning eller påföljdsavgift påförs på grund av en överträdelse av EU:s förordning om gröna obligationer, ska i stället för denna paragraf artikel 52 i den förordningen tillämpas på offentliggörandet av beslutet.

50 y §

Verksamhet som behörig myndighet enligt EU:s förordning om gröna obligationer

Finansinspektionen är behörig myndighet enligt artikel 44 i EU:s förordning om gröna obligationer.

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag

om ändring av värdepappersmarknadslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i värdepappersmarknadslagen (746/2012) 1 kap. 5 § 1 mom. 8 punkten, 15 kap. 2 § 3–5 mom., 17 kap. 1, 1 b och 3 §, sådana de lyder, 1 kap. 5 § 1 mom. 8 punkten och 15 kap. 2 § 5 mom. i lag 511/2019 samt 15 kap. 2 § 3 och 4 mom. och 17 kap. 1, 1 b och 3 § i lag 1228/2018, samt

fogas till 1 kap. 5 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 519/2016, 1228/2018 och 511/2019, en ny 9 punkt, till 15 kap. 2 §, sådan den lyder i lagarna 1278/2015, 1228/2018, 511/2019 och 163/2024, ett nytt 5 mom., varvid det ändrade 5 mom. blir 6 mom., till 17 kap. en ny 1 d § och till 17 kap. 2 §, sådan den lyder i lag 1228/2018, ett nytt 4 mom. som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

5 §

Europeiska unionens lagstiftning

I denna lag avses med

8) *direktivet om aktieägarrättigheter* Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG om utnyttjande av vissa av aktieägares rättigheter i börsnoterade företag,

9) *EU:s förordning om gröna obligationer* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2631 om europeiska gröna obligationer och frivilligt upplysningslämnande för obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara och för hållbarhetslänkade obligationer.

15 kap.

Administrativa påföljder

2 §

Påföljdsavgift

Sådana bestämmelser enligt 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen för vilka det vid försummelse eller överträdelse ska påföras påföljdsavgift är utöver vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. i denna paragraf dessutom följande bestämmelser i marknadsmissbruksförordningen:

1) bestämmelserna om förbud mot insiderhandel och olagligt röjande av insiderinformation och mot marknadsmanipulation i artiklarna 14 och 15,

2) bestämmelserna om förhindrande och upptäckt av marknadsmissbruk och om offentliggörande av insiderinformation i artikel 16.1 och 16.2 samt artikel 17.1, 17.2, 17.4–17.6 och 17.8,

3) bestämmelserna om insiderförteckningar, transaktioner utförda av personer i ledande ställning samt investeringsrekommendationer och statistik i artikel 18.1–18.6, artikel 19.1, 19.2, 19.3, 19.5–19.7 och 19.11 samt artikel 20.1.

Sådana bestämmelser enligt 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen för vilka det vid försummelse eller överträdelse ska påföras påföljdsavgift är utöver vad som föreskrivs i 1–3 mom. i denna paragraf dessutom följande bestämmelser i prospektförordningen:

1) bestämmelserna om skyldigheten att offentliggöra ett prospekt och undantag från denna skyldighet samt om efterföljande återförsäljning av värdepapper i artiklarna 3 och 5,

2) bestämmelserna om upprättande av prospekt och om ansvar i anslutning till det i artikel 6, artikel 7.1–7.11, artiklarna 8–10 samt artikel 11.1 och 11.3,

3) bestämmelserna om prospektets innehåll och form samt om utelämnande av information i artikel 14.1 och 14.2, artikel 15.1, artikel 16.1–16.3, artiklarna 17 och 18 och artikel 19.1–19.3,

4) bestämmelserna om förfaranden för godkännande och offentliggörande av prospekt, annonsering, tillägg till prospekt samt användning av språk i artikel 20.1, 21.1–21.4 och 21.7–21.11, artikel 22.2–22.5, artikel 23.1, 23.2, 23.3 och 23.5 samt artikel 27.

Sådana bestämmelser enligt 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen för vilka det vid försummelse eller överträdelse ska påföras påföljdsavgift är utöver vad som föreskrivs i 1–4 mom. i denna paragraf dessutom följande bestämmelser i EU:s förordning om gröna obligationer:

1) bestämmelserna om faktablad för europeiska gröna obligationer och granskning före emission i artikel 10,

2) bestämmelserna om allokeringsrapporter och granskning av allokeringsrapporter efter emission i artikel 11,

3) bestämmelserna om konsekvensrapport avseende europeiska gröna obligationer i artikel 12,

4) bestämmelserna om prospekt för europeiska gröna obligationer i artikel 14,

5) bestämmelserna om offentliggörande på emittentens webbplats och anmälan till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och den behöriga myndigheten i artikel 15,

6) bestämmelserna om tillgång till information i den europeiska gemensamma åtkomstpunkten i artikel 15a,

7) bestämmelserna om uteslutande av vissa värdepapperiserade exponeringar i artikel 18,

8) bestämmelserna om ytterligare upplysningskrav när det gäller värdepapperisering i artikel 19,

9) bestämmelserna om periodiskt upplysningslämnande efter emission för emittenter av obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara eller hållbarhetslänkade obligationer i artikel 21.

Påföljdsavgift påförs dessutom för försummelse eller överträdelse av följande bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen: närmare bestämmelser och föreskrifter som gäller de bestämmelser som avses i 1–3 mom. i denna paragraf samt sådana bestämmelser i förordningar och beslut som kommissionen antagit med stöd av prospektförordningen, öppenhetsdirektivet, marknadsmissbruksförordningen, direktivet om aktieägarrättigheter och EU:s förordning om gröna obligationer.

17 kap.

Tillsynsbefogenheter

1 §

Uppskov med att erbjuda värdepapper till allmänheten

Finansinspektionen kan bestämma att erbjudande av värdepapper till allmänheten ska skjutas upp med högst tio på varandra följande bankdagar åt gången. Ett sådant uppskov förutsätter att Finansinspektionen har grundad anledning att misstänka att den som erbjuder värdepapper eller enligt uppdrag sköter erbjudandet handlar i strid med denna lag eller bestämmelser som utfärdats eller föreskrifter som meddelats med stöd av den eller med prospektförordningen eller förordningar eller beslut som Europeiska kommissionen antagit med stöd av

prospektförordningen. Detsamma gäller en emittents erbjudande till allmänheten av sådana europeiska gröna obligationer som avses i EU:s förordning om gröna obligationer om emittenten har handlat i strid med en skyldighet som anges i avdelning II kapitel 2 eller artikel 18 eller 19 i EU:s förordning om gröna obligationer. Innan Finansinspektionen fattar beslutet ska den ge den som beslutet avser tillfälle att bli hörd, om inte ärendets brådskande natur eller en annan särskild orsak föranleder något annat.

1 b §

Förbud mot marknadsföring av värdepapper

Finansinspektionen kan för högst tio på varandra följande bankdagar åt gången förbjuda, uppskjuta eller avsluta sådan marknadsföring av värdepapper som utförs av värdepappersemittenten, den som erbjuder värdepapper, den som ansöker om att värdepapper ska tas upp till handel på en reglerad marknad eller en finansiell mellanhand, om Finansinspektionen har grundad anledning att misstänka att de som ansvarar för informationen i prospektet enligt prospektförordningen har handlat i strid med prospektförordningen eller förordningar eller beslut som Europeiska kommissionen antagit med stöd av den. Detsamma gäller en emittents eller finansiell mellanhands marknadsföring av sådana europeiska gröna obligationer som avses i EU:s förordning om gröna obligationer om emittenten eller den finansiella mellanhanden har handlat i strid med en skyldighet som anges i avdelning II kapitel 2 eller artikel 18 eller 19 i EU:s förordning om gröna obligationer.

1 d §

Befogenheter som gäller offentliggörande i anslutning till EU:s förordning om gröna obligationer

Finansinspektionen kan kräva att en i EU:s förordning om gröna obligationer avsedd emittent av en europeisk grön obligation offentliggör ett i artikel 10 i den förordningen avsett faktablad eller i detta faktablad tar med de uppgifter som avses i bilaga I till den förordningen, att emittenten offentliggör i artiklarna 10–12 i den förordningen avsedda granskningar och bedömningar och i artikel 11 i den förordningen avsedda årliga allokeringssrapporter eller i sina årliga allokeringssrapporter tar med de uppgifter som avses i bilaga II till den förordningen, att emittenten offentliggör en i artikel 12 i den förordningen avsedd konsekvensrapport eller i konsekvensrapporten tar med de uppgifter som avses i bilaga III till den förordningen samt att emittenten underrättar Finansinspektionen om offentliggörandet i enlighet med artikel 15.4 i den förordningen.

Finansinspektionen kan kräva att en emittent som använder de gemensamma mallar som avses i artikel 21 i EU:s förordning om gröna obligationer tar med de uppgifter som avses i mallarna i sitt periodiska upplysningslämnande efter emission.

Finansinspektionen kan offentliggöra det faktum att en emittent av en europeisk grön obligation inte iaktar EU:s förordning om gröna obligationer och kräva att emittenten offentliggör denna information på sin webbplats. Finansinspektionen kan tre månader efter utövandet av ovannämnda befogenhet offentliggöra att den berörda emittenten av en europeisk grön obligation inte längre uppfyller artikel 3 i den förordningen vad gäller användningen av beteckningen *europeisk grön obligation* eller *EuGB*, och kräva att emittenten offentliggör denna information på sin webbplats.

2 §

Förbuds-, rättelse- och avbrottsbeslut

Finansinspektionen kan för högst ett år förbjuda en emittent att emittera sådana europeiska gröna obligationer som avses i EU:s förordning om gröna obligationer om emittenten upprepade gånger och allvarligt har brutit mot avdelning II kapitel 2 eller artikel 18 eller 19 i den förordningen samt för högst ett år förbjuda en fysisk eller juridisk person som är ansvarig för försummelsen eller överträdelsen av de bestämmelser som avses i avdelning II kapitel 2 eller artikel 18, 19 eller 21 i den förordningen att emittera europeiska gröna obligationer som avses i den förordningen.

3 §

Vite

Finansinspektionen kan förena förbud och beslut som avses i 1, 1 b, 1 d och 2 § med vite. Vitet döms ut av Finansinspektionen. På vitesärenden tillämpas viteslagen (1113/1990).

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagens 15 kap. 2 § 5 mom. 6 punkt träder dock i kraft först den 1 januari 2030.

3.

Lag

om ändring av 3 kap. 8 § i lagen om handel med finansiella instrument

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om handel med finansiella instrument (1070/2017) 3 kap. 8 § 6 mom., och *fogas* till 3 kap. 8 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1232/2018, ett nytt 7 mom. som följer:

3 kap.

Organisering av verksamheten på en reglerad marknad

8 §

Upptagande av finansiella instrument till handel på en reglerad marknad

Finansinspektionen kan bestämma att upptagande av finansiella instrument till handel på en reglerad marknad ska skjutas upp med högst tio på varandra följande bankdagar åt gången. Ett sådant uppskov förutsätter att Finansinspektionen har grundad anledning att misstänka att

1) den som ansöker om att finansiella instrument ska tas upp till handel eller den som enligt uppdrag sköter ansökan om upptagande till handel, handlar i strid med denna lag,

värdepappersmarknadslagen eller bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av dem, eller

2) en sådan emittent av europeiska gröna obligationer som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2631 om europeiska gröna obligationer och frivilligt upplysningslämnande för obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara och för hållbarhetslänkade obligationer inte har fullgjort en skyldighet enligt avdelning II kapitel 2 eller artikel 18 eller 19 i den förordningen.

Innan Finansinspektionen ger ett förordnande enligt 6 mom. ska den ge den som beslutet avser tillfälle att bli hörd, om inte något annat följer av ärendets brådskande natur eller av någon annan särskild orsak.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 22 augusti 2024

Statsminister

Petteri Orpo

Näringsminister Wille Rydman

1.

Lag

om ändring av lagen om Finansinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om Finansinspektionen (878/2008) 5 § 1 mom. 41 punkten, 40 § 2 mom. 10 punkten, 41 § 3 mom. och 41 a § 16, 20 och 21 mom., sådana de lyder, 5 § 1 mom. 41 punkten, 41 a § 16, 20 och 21 mom. och 41 § 3 mom. i lag 403/2024 och 40 § 2 mom. 10 punkten i lag 214/2022, och

fogas till 5 § 1 mom., sådant det lyder i lagarna 752/2012, 902/2012, 254/2013, 170/2014, 198/2015, 520/2016, 737/2016, 1442/2016, 228/2017, 575/2017, 893/2017, 1071/2017, 241/2018, 1229/2018, 215/2019, 296/2019, 517/2019, 574/2019, 963/2019, 316/2020, 524/2021, 599/2021, 205/2022, 184/2023, 192/2023 och 403/2024, en ny 42 punkt, till 41 a §, sådan den lyder i lagarna 241/2018, 524/2021, 954/2021, 205/2022, 214/2022, 192/2023 och 403/2024, ett nytt 11 mom., varvid de nuvarande 11–15 mom., det ändrade 16 mom., de nuvarande 17–19 mom., det ändrade 20 och 21 mom. och det nuvarande 22 mom. blir 12–23 mom., till 43 §, sådan den lyder i lagarna 176/2016, 1071/2017 och 524/2021, ett nytt 5 mom. samt till lagen en ny 50 y § som följer:

Gällande lydelse

5 §

Andra finansmarknadsaktörer

Med *andra finansmarknadsaktörer* avses i denna lag

41) den som med stöd av artikel 41.1 och 41.2 samt artikel 83.1 och 83.2 i EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar är skyldig att göra en anmälan till Finansinspektionen om förvärv och avyttring av innehav.

Föreslagen lydelse

5 §

Andra finansmarknadsaktörer

Med *andra finansmarknadsaktörer* avses i denna lag

41) den som med stöd av artikel 41.1 och 41.2 samt artikel 83.1 och 83.2 i EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar är skyldig att göra en anmälan till Finansinspektionen om förvärv och avyttring av innehav,

42) *emittenter av sådana europeiska gröna obligationer som avses i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2631 om europeiska gröna obligationer och frivilligt upplysningslämnande för obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara och för hållbarhetslänkade obligationer, nedan EU:s förordning om gröna obligationer, sådana originatorer av europeiska gröna obligationer som avses i artikel 16 i den förordningen samt sådana emittenter som*

Gällande lydelse

41 §

Påförande av påföljdsavgift

Om det är fråga om överträdelse av förordningen om referensvärden, ska förutom bestämmelserna i 2 mom. även förfarandets inverkan på realekonomin beaktas vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp. Om det är fråga om överträdelse av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG, nedan *prospektförordningen*, ska bestämmelserna i artikel 39 i den förordningen tillämpas i stället för 2 mom. vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp. Om det är fråga om överträdelse av EU:s gräsrotsfinansieringsförordning, ska bestämmelserna i artikel 40 i den förordningen tillämpas i stället för 2 mom. vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp. Om det är fråga om överträdelse av EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar, ska bestämmelserna i artikel 112 i den förordningen tillämpas i stället för 2 mom. vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp. Om det är fråga om överträdelse av värdepapperiseringsförordningen, ska artikel 33 i den i 4 § 2 mom. 13 punkten i denna lag avsedda värdepapperiseringsförordningen tillämpas i stället för 2 mom. vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp.

41 a §

Påföljdsavgiftens maximibelopp i vissa fall

Föreslagen lydelse

41 §

Påförande av påföljdsavgift

Om det är fråga om överträdelse av förordningen om referensvärden, ska *utöver* bestämmelserna i 2 mom. även förfarandets inverkan på realekonomin beaktas vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp. Om det är fråga om överträdelse av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG, nedan *prospektförordningen*, ska bestämmelserna i artikel 39 i den förordningen tillämpas i stället för 2 mom. vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp. Om det är fråga om överträdelse av EU:s gräsrotsfinansieringsförordning, ska bestämmelserna i artikel 40 i den förordningen tillämpas i stället för 2 mom. vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp. Om det är fråga om överträdelse av EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar, ska bestämmelserna i artikel 112 i den förordningen tillämpas i stället för 2 mom. vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp. Om det är fråga om överträdelse av värdepapperiseringsförordningen, ska *bestämmelserna i* artikel 33 *i den förordningen* tillämpas i stället för 2 mom. vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp. *Om det är fråga om överträdelse av EU:s förordning om gröna obligationer, ska bestämmelserna i artikel 50 i den förordningen tillämpas i stället för 2 mom. vid bedömningen av påföljdsavgiftens belopp.*

41 a §

Påföljdsavgiftens maximibelopp i vissa fall

Om påföljdsavgift påförs för en överträdelse av en bestämmelse som avses i

Gällande lydelse

Om en påföljdsavgift som avses i 15 mom. påförs för en överträdelse av artikel 11.1 led d eller artikel 11.4 i förordningen om referensvärden, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till antingen högst två procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst 250 000 euro, beroende på vilkendera som är större. En fysisk person får påföras högst 100 000 euro i påföljdsavgift

Trots det som föreskrivs i 12–19 mom. får påföljdsavgiften emellertid vara högst tre gånger så stor som den vinning som erhållits genom gärningen eller försummelsen, om storleken på vinningen kan bestämmas.

Påföljdsavgift får också påföras för överträdelse av bestämmelser som utfärdats med stöd av de författningar som avses i 1–10 och 12–19 mom.

43 §

Offentliggörande av administrativa påföljder och andra beslut

Föreslagen lydelse

15 kap. 2 § 5 mom. i värdepappersmarknadslagen, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till antingen högst 0,5 procent av den juridiska personens omsättning under det föregående året eller högst 500 000 euro, beroende på vilkendera som är större, och en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst 50 000 euro.

Om en påföljdsavgift som avses i 16 mom. påförs för en överträdelse av artikel 11.1 led d eller artikel 11.4 i förordningen om referensvärden, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till antingen högst två procent av den juridiska personens omsättning under det år som föregår året då påföljdsavgiften bestäms eller högst 250 000 euro, beroende på vilkendera som är större. En fysisk person får påföras högst 100 000 euro i påföljdsavgift.

Trots det som föreskrivs i 13–20 mom. får påföljdsavgiften emellertid vara högst tre gånger så stor som den vinning som erhållits genom gärningen eller försummelsen, om storleken på vinningen kan bestämmas.

Påföljdsavgift får också påföras för överträdelse av bestämmelser som utfärdats med stöd av de författningar som avses i 1–11 och 13–20 mom.

43 §

Offentliggörande av administrativa påföljder och andra beslut

Om en offentlig varning, ordningsavgift eller påföljdsavgift påförs på grund av en överträdelse av prospektförordningen, ska i stället för denna paragraf artikel 42 i den förordningen tillämpas på offentliggörandet av beslutet. Om en offentlig varning eller påföljdsavgift påförs på grund av en överträdelse av gräsrotsfinansieringsförordningen, ska i stället för denna paragraf artikel 42 i den förordningen tillämpas på offentliggörandet av beslutet. Om en offentlig varning eller

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

påföljdsavgift påförs på grund av en överträdelse av EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar, ska i stället för denna paragraf artikel 114 i den förordningen tillämpas på offentliggörandet av beslutet. Om en påföljdsavgift påförs på grund av en överträdelse av värdepapperiseringsförordningen, ska i stället för denna paragraf artikel 37 i den förordningen tillämpas på offentliggörandet av beslutet. Om en offentlig varning eller påföljdsavgift påförs på grund av en överträdelse av EU:s förordning om gröna obligationer, ska i stället för denna paragraf artikel 52 i den förordningen tillämpas på offentliggörandet av beslutet.

50 y §

Verksamhet som behörig myndighet enligt EU:s förordning om gröna obligationer

Finansinspektionen är behörig myndighet enligt artikel 44 i EU:s förordning om gröna obligationer.

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag

om ändring av värdepappersmarknadslagen

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i värdepappersmarknadslagen (746/2012) 1 kap. 5 § 1 mom. 8 punkten, 15 kap. 2 § 3–5 mom., 17 kap. 1, 1 b och 3 §, sådana de lyder, 1 kap. 5 § 1 mom. 8 punkten och 15 kap. 2 § 5 mom. i lag 511/2019 samt 15 kap. 2 § 3 och 4 mom. och 17 kap. 1, 1 b och 3 § i lag 1228/2018, samt *fogas* till 1 kap. 5 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 519/2016, 1228/2018 och 511/2019, en ny 9 punkt, till 15 kap. 2 §, sådan den lyder i lagarna 1278/2015, 1228/2018, 511/2019 och 163/2024, ett nytt 5 mom., varvid det ändrade 5 mom. blir 6 mom., till 17 kap. en ny 1 d § och till 17 kap. 2 §, sådan den lyder i lag 1228/2018, ett nytt 4 mom. som följer:

Gällande lydelse

1 kap.

Allmänna bestämmelser

5 §

Europeiska unionens lagstiftning

I denna lag avses med

8) *direktivet om aktieägarrättigheter* Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG om utnyttjande av vissa av aktieägares rättigheter i börsnoterade företag.

15 kap.

Administrativa påföljder

2 §

Påföljdsavgift

Sådana bestämmelser enligt 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen för vilka det vid försummelse eller överträdelse ska påföras påföljdsavgift är utöver vad som föreskrivs i 1 mom. i denna paragraf dessutom följande bestämmelser i marknadsmissbruksförordningen:

- 1) bestämmelserna om förbud mot insiderhandel och olagligt röjande av insiderinformation och mot marknadsmanipulation i artiklarna 14 och 15,
- 2) bestämmelserna om förhindrande och upptäckt av marknadsmissbruk och om offentliggörande av insiderinformation i artikel 16.1 och 16.2 samt artikel 17.1, 17.2, 17.4–17.6 och 17.8,

Föreslagen lydelse

1 kap.

Allmänna bestämmelser

5 §

Europeiska unionens lagstiftning

I denna lag avses med

8) *direktivet om aktieägarrättigheter* Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG om utnyttjande av vissa av aktieägares rättigheter i börsnoterade företag,
9) *EU:s förordning om gröna obligationer* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2631 om europeiska gröna obligationer och frivilligt upplysningslämnande för obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara och för hållbarhetslänkade obligationer.

15 kap.

Administrativa påföljder

2 §

Påföljdsavgift

Sådana bestämmelser enligt 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen för vilka det vid försummelse eller överträdelse ska påföras påföljdsavgift är utöver vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. i denna paragraf dessutom följande bestämmelser i marknadsmissbruksförordningen:

- 1) bestämmelserna om förbud mot insiderhandel och olagligt röjande av insiderinformation och mot marknadsmanipulation i artiklarna 14 och 15,
- 2) bestämmelserna om förhindrande och upptäckt av marknadsmissbruk och om offentliggörande av insiderinformation i artikel 16.1 och 16.2 samt artikel 17.1, 17.2, 17.4–17.6 och 17.8,

Gällande lydelse

3) bestämmelserna om insiderförteckningar, transaktioner utförda av personer i ledande ställning samt investeringsrekommendationer och statistik i artikel 18.1–18.6, artikel 19.1–19.3, 19.5–19.7 och 19.11 samt artikel 20.1.

Sådana bestämmelser enligt 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen för vilka det vid försummelse eller överträdelse ska påföras påföljdsavgift är utöver vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. i denna paragraf dessutom följande bestämmelser i prospektförordningen:

1) bestämmelserna om skyldigheten att offentliggöra ett prospekt och undantag från denna skyldighet samt om efterföljande återförsäljning av värdepapper i artiklarna 3 och 5,

2) bestämmelserna om upprättande av prospekt och om ansvar i anslutning till det i artikel 6, artikel 7.1–7.11, artiklarna 8–10 samt artikel 11.1 och 11.3,

3) bestämmelserna om prospektets innehåll och form samt om utelämnande av information i artikel 14.1 och 14.2, artikel 15.1, artikel 16.1–16.3, artiklarna 17 och 18 och artikel 19.1–19.3,

4) bestämmelserna om förfaranden för godkännande och offentliggörande av prospekt, annonsering, tillägg till prospekt samt användning av språk i artikel 20.1, 21.1–21.4 och 21.7–21.11, artikel 22.2–22.5, artikel 23.1–23.3 och 23.5 samt artikel 27.

Föreslagen lydelse

3) bestämmelserna om insiderförteckningar, transaktioner utförda av personer i ledande ställning samt investeringsrekommendationer och statistik i artikel 18.1–18.6, artikel 19.1, 19.2, 19.3, 19.5–19.7 och 19.11 samt artikel 20.1.

Sådana bestämmelser enligt 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen för vilka det vid försummelse eller överträdelse ska påföras påföljdsavgift är utöver vad som föreskrivs i 1–3 mom. i denna paragraf dessutom följande bestämmelser i prospektförordningen:

1) bestämmelserna om skyldigheten att offentliggöra ett prospekt och undantag från denna skyldighet samt om efterföljande återförsäljning av värdepapper i artiklarna 3 och 5,

2) bestämmelserna om upprättande av prospekt och om ansvar i anslutning till det i artikel 6, artikel 7.1–7.11, artiklarna 8–10 samt artikel 11.1 och 11.3,

3) bestämmelserna om prospektets innehåll och form samt om utelämnande av information i artikel 14.1 och 14.2, artikel 15.1, artikel 16.1–16.3, artiklarna 17 och 18 och artikel 19.1–19.3,

4) bestämmelserna om förfaranden för godkännande och offentliggörande av prospekt, annonsering, tillägg till prospekt samt användning av språk i artikel 20.1, 21.1–21.4 och 21.7–21.11, artikel 22.2–22.5, artikel 23.1, 23.2, 23.3 och 23.5 samt artikel 27.

Sådana bestämmelser enligt 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen för vilka det vid försummelse eller överträdelse ska påföras påföljdsavgift är utöver vad som föreskrivs i 1–4 mom. i denna paragraf dessutom följande bestämmelser i EU:s förordning om gröna obligationer:

1) bestämmelserna om faktablad för europeiska gröna obligationer och granskning före emission i artikel 10,

2) bestämmelserna om allokeringssrapporter och granskning av allokeringssrapporter efter emission i artikel 11,

3) bestämmelserna om konsekvensrapport avseende europeiska gröna obligationer i artikel 12,

4) bestämmelserna om prospekt för europeiska gröna obligationer i artikel 14,

Gällande lydelse

Påföljdsavgift påförs dessutom för försummelse eller överträdelse av följande bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen: närmare bestämmelser och föreskrifter som gäller de bestämmelser som avses i 1–3 mom. i denna paragraf samt sådana bestämmelser i förordningar och beslut som kommissionen antagit med stöd av prospektförordningen, öppenhetsdirektivet, marknadsmissbruksförordningen och direktivet om aktieägarrättigheter.

17 kap.

Tillsynsbefogenheter

1 §

Uppskov med att erbjuda värdepapper till allmänheten

Finansinspektionen kan bestämma att erbjudande av värdepapper till allmänheten ska skjutas upp med högst tio på varandra följande bankdagar åt gången. Ett sådant uppskov förutsätter att Finansinspektionen har

Föreslagen lydelse

5) bestämmelserna om offentliggörande på emittentens webbplats och anmälan till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och den behöriga myndigheten i artikel 15,

6) bestämmelserna om tillgång till information i den europeiska gemensamma åtkomstpunkten i artikel 15a,

7) bestämmelserna om uteslutande av vissa värdepapperiserade exponeringar i artikel 18,

8) bestämmelserna om ytterligare upplysningskrav när det gäller värdepapperisering i artikel 19,

9) bestämmelserna om periodiskt upplysningslämnande efter emission för emittenter av obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara eller hållbarhetslänkade obligationer i artikel 21.

Påföljdsavgift påförs dessutom för försummelse eller överträdelse av följande bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen: närmare bestämmelser och föreskrifter som gäller de bestämmelser som avses i 1–3 mom. i denna paragraf samt sådana bestämmelser i förordningar och beslut som kommissionen antagit med stöd av prospektförordningen, öppenhetsdirektivet, marknadsmissbruksförordningen, direktivet om aktieägarrättigheter och EU:s förordning om gröna obligationer.

17 kap.

Tillsynsbefogenheter

1 §

Uppskov med att erbjuda värdepapper till allmänheten

Finansinspektionen kan bestämma att erbjudande av värdepapper till allmänheten ska skjutas upp med högst tio på varandra följande bankdagar åt gången. Ett sådant uppskov förutsätter att Finansinspektionen har

Gällande lydelse

grundad anledning att misstänka att den som erbjuder värdepapper eller enligt uppdrag sköter erbjudandet handlar i strid med denna lag eller bestämmelser som utfärdats eller föreskrifter som meddelats med stöd av den eller med prospektförordningen eller förordningar eller beslut som Europeiska kommissionen antagit med stöd av prospektförordningen.

Innan Finansinspektionen fattar beslutet ska den ge den som beslutet avser tillfälle att bli hörd, om inte ärendets brådskande natur eller en annan särskild orsak föranleder något annat.

1 b §

Förbud mot marknadsföring av värdepappersprospekt

Finansinspektionen kan för högst tio på varandra följande bankdagar förbjuda, uppskjuta eller avsluta sådan marknadsföring av värdepappersprospekt som utförs av värdepappersemittenten, den som erbjuder värdepapper, den som ansöker om att värdepapper ska tas upp till handel på en reglerad marknad eller en finansiell mellanhand, om Finansinspektionen har grundad anledning att misstänka att de som ansvarar för informationen i prospektet enligt prospektförordningen har handlat i strid med prospektförordningen eller förordningar eller beslut som Europeiska kommissionen antagit med stöd av den.

Föreslagen lydelse

grundad anledning att misstänka att den som erbjuder värdepapper eller enligt uppdrag sköter erbjudandet handlar i strid med denna lag eller bestämmelser som utfärdats eller föreskrifter som meddelats med stöd av den eller med prospektförordningen eller förordningar eller beslut som Europeiska kommissionen antagit med stöd av prospektförordningen. *Detsamma gäller en emittents erbjudande till allmänheten av sådana europeiska gröna obligationer som avses i EU:s förordning om gröna obligationer om emittenten har handlat i strid med en skyldighet som anges i avdelning II kapitel 2 eller artikel 18 eller 19 i EU:s förordning om gröna obligationer.* Innan Finansinspektionen fattar beslutet ska den ge den som beslutet avser tillfälle att bli hörd, om inte ärendets brådskande natur eller en annan särskild orsak föranleder något annat.

1 b §

Förbud mot marknadsföring av värdepapper

Finansinspektionen kan för högst tio på varandra följande bankdagar *åt gången* förbjuda, uppskjuta eller avsluta sådan marknadsföring av värdepapper som utförs av värdepappersemittenten, den som erbjuder värdepapper, den som ansöker om att värdepapper ska tas upp till handel på en reglerad marknad eller en finansiell mellanhand, om Finansinspektionen har grundad anledning att misstänka att de som ansvarar för informationen i prospektet enligt prospektförordningen har handlat i strid med prospektförordningen eller förordningar eller beslut som Europeiska kommissionen antagit med stöd av den. *Detsamma gäller en emittents eller finansiell mellanhands marknadsföring av sådana europeiska gröna obligationer som avses i EU:s förordning om gröna obligationer om emittenten eller den finansiella mellanhanden har handlat i strid med en skyldighet som anges i avdelning II kapitel 2 eller artikel 18 eller 19 i EU:s förordning om gröna obligationer.*

**Befogenheter som gäller offentliggörande i
anslutning till EU:s förordning om gröna
obligationer**

Finansinspektionen kan kräva att en i EU:s förordning om gröna obligationer avsedd emittent av en europeisk grön obligation offentliggör ett i artikel 10 i den förordningen avsett faktablad eller i detta faktablad tar med de uppgifter som avses i bilaga I till den förordningen, att emittenten offentliggör i artiklarna 10–12 i den förordningen avsedda granskningar och bedömningar och i artikel 11 i den förordningen avsedda årliga allokeringsrapporter eller i sina årliga allokeringsrapporter tar med de uppgifter som avses i bilaga II till den förordningen, att emittenten offentliggör en i artikel 12 i den förordningen avsedd konsekvensrapport eller i konsekvensrapporten tar med de uppgifter som avses i bilaga III till den förordningen samt att emittenten underrättar Finansinspektionen om offentliggörandet i enlighet med artikel 15.4 i den förordningen.

Finansinspektionen kan kräva att en emittent som använder de gemensamma mallar som avses i artikel 21 i EU:s förordning om gröna obligationer tar med de uppgifter som avses i mallarna i sitt periodiska upplysningslämnande efter emission.

*Finansinspektionen kan offentliggöra det faktum att en emittent av en europeisk grön obligation inte iakttar EU:s förordning om gröna obligationer och kräva att emittenten offentliggör denna information på sin webbplats. Finansinspektionen kan tre månader efter utövandet av ovannämnda befogenhet offentliggöra att den berörda emittenten av en europeisk grön obligation inte längre uppfyller artikel 3 i den förordningen vad gäller användningen av beteckningen **europeisk grön obligation** eller **EuGB**, och kräva att emittenten offentliggör denna information på sin webbplats.*

Gällande lydelse

2 §

Förbuds-, rättelse- och avbrottsbeslut

Föreslagen lydelse

2 §

Förbuds-, rättelse- och avbrottsbeslut

Finansinspektionen kan för högst ett år förbjuda en emittent att emittera sådana europeiska gröna obligationer som avses i EU:s förordning om gröna obligationer om emittenten upprepade gånger och allvarligt har brutit mot avdelning II kapitel 2 eller artikel 18 eller 19 i den förordningen samt för högst ett år förbjuda en fysisk eller juridisk person som är ansvarig för försummelsen eller överträdelsen av de bestämmelser som avses i avdelning II kapitel 2 eller artikel 18, 19 eller 21 i den förordningen att emittera europeiska gröna obligationer som avses i den förordningen.

3 §

Vite

Finansinspektionen kan förena förbud och beslut som avses i 1, 1 b och 2 § med vite. Vitet döms ut av Finansinspektionen. På vitesärenden tillämpas viteslagen (1113/1990).

3 §

Vite

Finansinspektionen kan förena förbud och beslut som avses i 1, 1 b, 1 d och 2 § med vite. Vitet döms ut av Finansinspektionen. På vitesärenden tillämpas viteslagen (1113/1990).

*Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagens 15 kap. 2 § 5 mom. 6 punkt träder dock i kraft först den 1 januari 2030.*

3.

Lag

om ändring av 3 kap. 8 § i lagen om handel med finansiella instrument

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen om handel med finansiella instrument (1070/2017) 3 kap. 8 § 6 mom., och fogas till 3 kap. 8 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1232/2018, ett nytt 7 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

3 kap.

Organisering av verksamheten på en reglerad marknad

Organisering av verksamheten på en reglerad marknad

8 §

8 §

Upptagande av finansiella instrument till handel på en reglerad marknad

Upptagande av finansiella instrument till handel på en reglerad marknad

Finansinspektionen kan bestämma att upptagande av finansiella instrument till handel på en reglerad marknad ska skjutas upp med högst tio på varandra följande bankdagar åt gången. Ett sådant uppskov förutsätter att Finansinspektionen har grundad anledning att misstänka att den som ansöker om att finansiella instrument ska tas upp till handel eller den som enligt uppdrag sköter ansökan om upptagande till handel, handlar i strid med denna lag, värdepappersmarknadslagen eller bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av dem. Innan Finansinspektionen ger förordnandet ska den ge den som beslutet avser tillfälle att bli hörd, om inte något annat följer av ärendets brådskande natur eller av någon annan särskild orsak.

Finansinspektionen kan bestämma att upptagande av finansiella instrument till handel på en reglerad marknad ska skjutas upp med högst tio på varandra följande bankdagar åt gången. Ett sådant uppskov förutsätter att Finansinspektionen har grundad anledning att misstänka att

1) den som ansöker om att finansiella instrument ska tas upp till handel eller den som enligt uppdrag sköter ansökan om upptagande till handel, handlar i strid med denna lag, värdepappersmarknadslagen eller bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av dem, *eller*

2) *en sådan emittent av europeiska gröna obligationer som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2631 om europeiska gröna obligationer och frivilligt upplysningslämnande för obligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara och för hållbarhetslänkade obligationer inte har fullgjort en skyldighet enligt avdelning II kapitel 2 eller artikel 18 eller 19 i den förordningen.*

Innan Finansinspektionen ger ett förordnande enligt 6 mom. ska den ge den som beslutet avser tillfälle att bli hörd, om inte något annat följer av ärendets brådskande natur eller av någon annan särskild orsak.

Denna lag träder i kraft den 20 .
